

REGIMURI POLITICE NEDEMOCRATICE. O ANALIZĂ COMPARATIVĂ A FEDERAȚIEI RUSE ȘI A COREEI DE NORD

Cătălina Condurache,
Relații Internaționale și Studii Europene,
promoția 2022-2025,
catalina.condurache03@e-uvt.ro

ABSTRACT:

Prin această lucrare se va încerca oferirea unor răspunsuri pentru o serie de întrebări: „De ce încă mai există aceste forme de guvernare?”, „Prin ce mijloace au reușit liderii să își mențină puterea?”, „Ce asemănări și deosebiri există între aceste regimuri?”, „Ce efecte negative aduc aceste regimuri asupra cetățenilor?”. Ca și obiective mi-am propus să evidențiez diferențele dintre cele două regimuri prin studiere Rusiei, cât și a Coreei de Nord; să analizez cum sunt controlate instituțiile celor două state și cum au loc alegerile în funcțiile respective; să evidențiez riscurile pe care aceste regimuri le prezintă pentru democrație. Lucrarea utilizează metoda analizei comparative pentru a evidenția anumite asemănări și diferențe dintre cele două regimuri pentru a înțelege mai bine mecanismele prin care acestea supraviețuiesc. Sursele folosite includ: literatura de specialitate, articole academice, documente oficiale. Lucrarea este structurată pe patru capitole și urmărește istoria ambelor regimuri, evoluția sistemului politic și funcționarea instituțiilor, prezentarea conducătorilor care se află în prezent la putere, mecanismele de represiune precum și impactul acestora și a regimurilor asupra cetățenilor și o comparație între cele două state.

Cuvinte cheie: autoritarism, cenzură, represiune, cultul personalității, politici comparate

INTRODUCERE

Regimurile politice nedemocratice sunt forme de guvernământ în care conducătorul de cele mai multe ori este cel care deține puterea deplină în stat. Regimurile nedemocratice au folosit anumite mecanisme cum ar fi: cenzura, poliția politică, eliminarea adversarilor pentru a-și impune ideologia și pentru a obține cât mai multă putere pentru a controla societatea. Atât Rusia cât și Coreea de Nord au regimuri nedemocratice în care puterea i se atribuie unui singur conducător.

Tema lucrării este importantă deoarece într-o lume în care democrația prevalează încă mai există forme autoritare și totalitare de conducere. Aceste regimuri sunt exemple relevante pentru înțelegerea funcționării statelor cu puteri centralizate, precum și distincția dintre cele două regimuri nedemocratice: Rusia are un regim autoritar, existând anumite aparențe de pluralism politic, iar puterea se află la conducătorul statului, pe când în Coreea de Nord liderul este cel care deține puterea și controlează populația pe

deplin, Coreea de Nord având un regim totalitar. Studiarea acestor regimuri mai ajută și la înțelegerea evoluției statelor de la democrație la totalitarism precum și riscul pe care acestea le prestează democrației.

Am ales această temă deoarece mecanismele de hard power de care dau dovadă aceste state, precum și acțiunile pe care le întreprind încep să afecteze și celelalte state democratice cum ar fi războiul ruso-ucrainean. De asemenea, consider că este important să înțelegem aceste regimuri într-o lume atât de globalizată și interconectată, regimuri care încearcă să submineze democrația și să o destabilizeze la nivel mondial. Am dorit să scot în evidență și de ce aceste regimuri nu se prăbușesc și încă mai rezistă într-o lume în care valorile europene democratice se regăsesc în multe dintre țări.

Ipotezele pe care voi încerca să le confirm sunt: „Regimurile politice nedemocratice persistă datorită capacității conducătorilor de a controla instituțiile cheie ale statului precum și populația. (mass-media, justiția, armata etc.)”, „Regimurile

politice nedemocratice se mențin în timp prin cultivarea fricii și a loialității, folosind atât presiunea directă cât și propaganda pentru a suprima opoziția și a crea aparența consensului.”

Metodologia folosită în lucrare se regăsește în capitolul trei și se concentrează pe teoria lui Edward Luttwak asupra strategiei care este formată din cinci niveluri și două dimensiuni. Aceste niveluri și dimensiuni trebuie să fie toate în concordanță astfel încât scopurile și obiectivele propuse să fie atinse. Am analizat această strategie în războiul ruso-ucrainean deoarece acest subiect este de actualitate și pentru că această decizie luată de către Rusia de a începe o operațiune militară a afectat multe state din punct de vedere economic, cât și social fiindcă multe persoane au avut de suferit din cauza acestui război, mulți ucraineni au trebuit să emigreze în țări vecine ca de exemplu România care i-a ajutat să se integreze și să poată să trăiască aici.

Prin această lucrare se va încerca oferirea unor răspunsuri pentru o serie de întrebări: „De ce încă mai există aceste forme de guvernare?”, „Prin ce mijloace au reușit liderii să își mențină puterea?”, „Ce asemănări și deosebiri există între aceste regimuri?”, „Ce efecte negative aduc aceste regimuri asupra cetățenilor?”.

Ca și obiective mi-am propus să evidențiez diferențele dintre cele două regimuri prin studiere Rusiei, cât și a Coreei de Nord; să analizez cum sunt controlate instituțiile celor două state și cum au loc alegerile în funcțiile respective; să evidențiez riscurile pe care aceste regimuri le prezintă pentru democrație.

Lucrarea utilizează metoda analizei comparative pentru a evidenția anumite asemănări și diferențe dintre cele două regimuri pentru a înțelege mai bine mecanismele prin care acestea supraviețuiesc. Sursele folosite includ: literatura de specialitate, articole academice, documente oficiale.

Lucrarea este structurată pe patru capitole și urmărește istoria ambelor regimuri, evoluția sistemului politic și funcționarea instituțiilor, prezentarea conducătorilor care se află în prezent la putere, mecanismele de presiune precum și impactul acestora și a regimurilor asupra cetățenilor și o comparație între cele două state.

ISTORIA CELOR DOUĂ REGIMURI DIN RUSIA ȘI COREEA DE NORD

ISTORIA COMUNISMULUI ÎN RUSIA

Marxismul este o ideologie și teorie socioeconomică dezvoltată de Karl Marx și Friedrich

Engels. Marxismul reprezintă ideologia fundamentală care a stat la baza comunismului și susține că toți oamenii au dreptul să se bucure de roadele muncii lor, dar sunt împiedicați să facă acest lucru într-un sistem economic capitalist, care împarte societatea în două clase: muncitorii neproprietari și proprietarii care nu lucrează.³¹⁸ Teoria luptei de clasă a lui Karl Marx susține că societatea este formată din două clase principale concurente și anume: burghezia și proletariatul. Burghezia este proprietara mijloacelor de producție și angajează forță de muncă salariată, în timp ce proletariatul este clasa muncitoare care își vinde munca pentru a supraviețui. Potrivit lui Marx, burghezia exploatează și oprimă proletariatul prin însușirea plusvalorii create prin munca acestora. Proletariatul creează valoare prin munca sa, dar primește doar salariul minim necesar supraviețuirii sale. Diferența plusvaloare este încasată de burghezie sub formă de profit. Această exploatare a muncii creează un conflict de interese inerent între burghezie și proletariat. Marx credea că, pe măsură ce capitalismul se dezvoltă, această disparitate de clasă se intensifică, iar proletariatul devine din ce în ce mai conștient de poziția sa. Acest lucru va conduce în mod inevitabil la o revoluție proletară în care clasa muncitoare va răsturna sistemul capitalist și va instaura o societate comunistă fără clase.³¹⁹

Gândirea comunistă nu poate fi înțeleasă separat de Marx, dar nici nu poate fi înțeleasă pe o bază simplă și necondiționată a marxismului. Rădăcinile intelectuale ale mișcării trebuie abordate ca o interacțiune între ideile lui Marx și contextul politic și intelectual al Rusiei pre-revoluționare în care acestea s-au înrădăcinat. Circumstanțele în care marxismul a devenit popular în Rusia în anii 1890 contrazic așteptările teoriei în sine. Rusia nu era o țară capitalistă cu un proletariat pregătit pentru revoluție; abia începea să experimenteze schimbările și dezorganizarea care însoțesc etapele inițiale ale industrializării. Totuși, Rusia de decenii avea o clasă de intelectuali energici și elocvenți care îmbrățișau cu devotament fiecare nouă idee radicală sau utopică ce venea din Europa. Marxismul oferea puține speranțe pentru o revoluție proletară imediată în Rusia. Așteptarea pentru o țară aflată în stadiul de dezvoltare al Rusiei era o „revoluție democratic-burgheză” și o perioadă extinsă de dezvoltare industrială capitalistă, înainte ca Rusia să urmeze cursul

³¹⁸ Marxism summary, *Britannica*, 2025, <https://www.britannica.com/summary/Marxism>, accesat 05.02.2025.

³¹⁹ Karl Marx Class Struggle: Unraveling the Inevitable Clash of Social Orders, *TestBook*, 2023, <https://testbook.com/ias-preparation/karl-marxs-class-struggle>, accesat 05.02.2025.

socialist pe care se presupunea că-l vor iniția vecinii săi din Europa de Vest. Printre revoluționarii din Rusia, marxismul nu putea atrage pe baze logice. Oamenii nu deveneau revoluționari după o conversie intelectuală la analiza istorică marxistă. Ei deveneau marxiști pentru că erau revoluționari din motive emoționale anterioare și pentru că marxismul le făcea apel pe baze emoționale ca o raționalizare pseudo-științifică a revoluției. Inconsistența logică nu era un obstacol. Marxismul în Rusia s-a potrivit încă de la început perfect cu definiția lui Marx a ideologiei ca și o „conștiință falsă” care reprezenta un set de idei folosit fără preocupare pentru adevăr sau coerență pentru a raționaliza interesele și scopurile unui anumit grup social.³²⁰

Ca lider al facțiunii bolșevice revoluționare a partidului, Lenin a adus două schimbări importante în teoria și practica comunismului așa cum fusese concepută de către Marx. Schimbările aduse de acesta au fost atât de semnificative încât ideologia partidului a fost ulterior redenumită marxism-leninism. Prima, expusă în lucrarea sa intitulată „Ce-i de făcut? (1902)”, era că revoluția nu putea și nu trebuia să fie realizată spontan de către proletariat, așa cum se așteptase Marx, ci trebuia condusă de muncitori și țărani sub îndrumarea unui partid de avangardă format din intelectuali radicalizați ai clasei de mijloc. Secret, bine organizat și extrem de disciplinat, partidul comunist urma să educe, să ghideze și să direcționeze masele. Acest lucru era necesar în viziunea lui Lenin, deoarece masele, suferind de o „conștiință falsă” și incapabile să își recunoască adevăratele interese, nu puteau fi de încredere pentru a se guverna singure. A doua, apare în lucrarea „Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului (1916)”, în care Lenin sugerează că revoluția comunistă nu va începe în țările capitaliste avansate, precum Germania și Marea Britanie, deoarece muncitorii de acolo erau influențați de o „conștiință sindicală” care era orientată spre reforme, în loc de o conștiință de clasă revoluționară. Acest lucru se datora faptului că exploatarea cea mai directă și brutală a muncitorilor se mutase în coloniile națiunilor imperialiste, precum Marea Britanie. Capitaliștii obțineau „supraprofituri” din materiile prime ieftine și forța de muncă disponibilă în aceste colonii și, astfel, puteau „mitui” muncitorii de acasă prin salarii ușor mai mari, o săptămână de lucru mai scurtă și alte reforme.³²¹

³²⁰ Robert V. Daniels, *A Documentary History of Communism in Russia from Lenin to Gorbachev*, Hanover and London: University Press of New England, 1993, pp. 10 - 11.

³²¹ Communism after Marx, *Britannica*, 2025, <https://www.britannica.com/topic/communism/Communism-after-Marx>, accesat 05.02.2025.

În 1927 oricine ar fi analizat scena sovietică nu s-ar fi gândit că există dovezi directe pentru stalinismul ce va urma. Economia încă mai avea proprietăți private în special în agricultură care coexistau cu cele deținute de stat, iar viața culturală era permisivă chiar dacă era verificat tot ce urma să fie publicat sau interpretat. Accentul a fost pus pe reconcilierea cu toate forțele sociale, inclusiv cu grupuri considerate ideologic suspecte, precum intelectualii și așa-numiții „specialiști burghezi” față de noțiunile de luptă de clasă și de construcție a socialismului care nu reprezentau teme dominante. Din punct de vedere social, Noua Politică Economică a permis reparația stratificării pe linii tradiționale. La sate, unii fermieri au reușit să își consolideze baza economică și să își stabilească o poziție de lideri economici în comunitățile lor. Și în orașe, veniturile diferențiate au dus la stratificare, proprietarii de capital aflându-se din nou pe o treaptă superioară față de cei pe care îi angajau în fabrici și ateliere. Deși unele oportunități de mobilitate ascendentă au apărut pentru muncitori și țărani sub noul regim, în special prin revitalizarea industriei, extinderea birocrăției și creșterea partidului, acestea au rămas limitate.³²² Noua Politică Economică a fost dezvoltată de Vladimir Lenin și guvernul sovietic, aceasta fiind o strategie economică revizuită care înlocuia politica economică anterioară care a fost în vigoare din 1918. Aceasta a presupus anumite relaxări pentru politica economică a Rusiei ce a suferit în timpul războiului. Noua Politică Economică a avut succes în sectorul agricol chiar dacă a avut parte de critici. Principalele caracteristici ale acestei politici au urmărit reducerea tulburărilor din timpul războiului care au fost create din cauza restricțiilor severe și rechițiștii forțate a cerealelor.³²³ La sfârșitul anului 1930 stalinismul devenise un sistem complet. Economia centralizată a fost foarte bine organizată pe timpul războiului fiind pus accentul pe industriile grele care produceau arme și armament. Patriotismul a jucat un rol important în stalinism ceea ce a dus la dezvoltarea culturală și la creșterea naționalismului rus. Un alt aspect important a fost asocierea lui Stalin cu figurile istorice din tradiția rusă și de asemenea decăderea marxism-leninismului.³²⁴ Pe termen lung efectele celor patru fațete ale stalinismului au dus la

³²² Graeme Gill, *Stalinism*, 2nd ed. London: Macmillan Press; New York: St. Martin's Press, 1998, pp. 16-17.

³²³ New Economic Policy (NEP), *Alpha History*, <https://alphahistory.com/russianrevolution/new-economic-policy-nep/>, accesat la 06.02.2025.

³²⁴ Graeme Gill, *op.cit.*, pp. 36 - 39.

decăderea acestuia, cea mai importantă fiind cea economică care a avut trei aspecte. Primul aspect viza industria grea și subevaluarea producției în industria ușoară și a bunurilor de consum. Al doilea aspect viza creșterea inputurilor de muncă în schimbul investițiilor intensive caracteristic economiilor industrializate, iar al treilea aspect a vizat efectul acestor doi factori care au dus la lipsa cronică a bunurilor de consum în URSS.³²⁵

ISTORIA REGIMULUI DIN COREEA DE NORD

Coreea de Nord a fost creată de revoluționari motivați de naționalism, antiimperialism și căutarea modernității. Dorința aprigă de a scăpa de controlul străin precum și naționalismul intens i-au caracterizat pe Kim Il Sung și constructorii statului nord-coreean, ci și pe mulți lideri coreeni moderni. Japonia a ieșit victorioasă în lupta dintre China și Rusia pentru controlul peninsulei. Japonia a anexat Coreea în anul 1910, pe care a guvernat-o timp de 35 de ani. Pentru prima dată în istorie coreenii au răspuns la domnia străinilor cu mișcări naționaliste și antiimperialiste moderne dorind să-și recâștige independența și să creeze o națiune puternică. Acesta a fost scopul liderilor Coreei de Nord și se deosebea puțin în acest sens de cel al tuturor naționaliștilor coreeni, inclusiv al celor care au guvernat Sudul după 1948.³²⁶

Coreea există ca un stat unificat încă din secolul al VII-lea. Cuprindea trei regate: Shilla care se afla în partea de sud-est a peninsulei, Paekche în sud-vest și Koguryé în nord. Acestea au apărut până în secolul al IV-lea și au concurat pentru supremație până când Shilla a ieșit victorioasă în 676. Când Coreea a fost împărțită în 1945, cele 13 secole de unitate s-au stins. Popoarele variate care trăiseră în Peninsula reprezentau un singur grup etnic-lingvistic până în secolul XIX, Coreea fiind omogenă din acest punct de vedere. În ziua de azi, Coreea de Nord este cea mai uniformă din punct de vedere etnic societate din lume, coreenii păstrând o cultură distinctivă, cu propria lor vestimentație, stiluri de case, artizanat popular și obiceiuri, propriul alfabet unic dezvoltat în secolul al XV-lea și propria lor identitate culturală. Coreea de Nord are de asemenea și un grad înalt de continuitate istorică. Aceasta a fost condusă de trei dinastii din 676 până în 1910, fără schimbări radicale în instituțiile de bază. În perioada Shilla, statul a fost condus de familia regală

³²⁵ *Ibidem*, pp. 73-74.

³²⁶ Michael J. Seth, *North Korea: A History*, Lanham, MD: Rowman & Littlefield, 2010, pp. 1-2.

Kim. În 935, o nouă dinastie a condus din Kae-song (statul Koryo). După aproape cinci secole de domnie, cu un nou nume pentru stat: Chosén, Dinastia Yi a ajuns la putere în 1392. Dinastia Yi a mutat capitala la Seul și a rămas la conducere până când japonezii au anexat Coreea în 1910. În cele 13 secole de domnie monarhică, multe dintre aceleași familii aristocratice au dominat politica și societatea. Doar intervenția imperialismului străin și preluarea japoneză au adus o ruptură și chiar și atunci vechile linii aristocratice au controlat mare parte din teritoriu până la reformele agrare de după 1945.³²⁷

EVOLUȚIA SISTEMELOR POLITICE DIN RUSIA ȘI COREEA DE NORD

EVOLUȚIA SISTEMULUI POLITIC RUS

În anul 1985, când Mihail Gorbaciov a ajuns la putere și liderul Partidului Comunist, acesta a lansat politici de reformă care au produs schimbări în sistemul politic, economic și în structurile guvernamentale ale Uniunii Sovietice, politiciile fiind: perestroika („restructurare”), glasnost („transparență”) și demokratizatsiya („democratizare”).³²⁸

Perestroika a dat naștere unor noi instituții politice: Congresul Deputaților Poporului și cele două camere superioare ale Sovietului Suprem care ofereau grupurilor societale o formă instituțională prin care acestea să influențeze politica externă rusă. Gorbaciov a dorit ca Uniunea Sovietică să renunțe la izolaționism și să fie mai integrată la nivel global.³²⁹

Înainte de venirea la putere a lui Gorbaciov, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, era cel care trasa linia generală în ceea ce privește politica externă neținând neapărat cont de dorințele populației actuale, dar după venirea lui Gorbaciov la putere s-a urmărit „de-ideologizarea” politicii externe care urmărea protejarea umanității, dar pe plan intern încă se mai păstrau teoriile marxist-leniniste în ceea ce privește societatea.³³⁰

Perestroika a fost o încercare de a moderniza statul sovietic, cheltuielile militare trebuiau reduse astfel încât economia să poată să supraviețuiască.³³¹ Gorbaciov a introdus politica glasnost

³²⁷ Michael J. Seth, *op.cit.*, p. 2.

³²⁸ Dominic Lieven, Olga L. Medvedkov, Geoffrey Alan Hosking, et.al, *Russia*, Britannica, 2025, <https://www.britannica.com/place/Russia>, accesat 28.05.2025.

³²⁹ Karen Dawisha, *Perestroika, Glasnost and Soviet Foreign Policy*, The Harriman Institute Forum, Volume 3, Number 1, New York, 1990, p. 1.

³³⁰ *Ibidem*, p. 2.

³³¹ Changing relations between the superpowers Glasnost and

(de deschidere) pentru a extinde libertățile și a alinia țara la nivelul altor state moderne, dezvoltate și democratice. Scopurile acestei politici erau de a crește transparența între guvernul URSS și cetățeni, de a relaxa regulile de cenzură. Această politică a fost întemeiată pentru a oferi cetățenilor oportunitatea de a-și exprima ideile, de a discuta între ei despre ceea ce guvernul intenționează să facă pentru ei, oportunitate care nu a mai existat până atunci.³³² Acesta dorea ca relațiile cu Occidentul să fie mai deschise și să elimine și corupția din țară.³³³

Paradoxul a fost că, cu cât populația primea din ce în ce mai multă libertate cu atât, lui Gorbaciov începea să îi scadă din popularitate. Gorbaciov a venit la putere când țara suferea din punct de vedere economic de aceea a dorit să facă anumite reforme care s-au dovedit a fi ineficiente din cauza inconsistenței acestora. Gorbaciov a fost un reformator și datorită politicilor sale Uniunea Sovietică a fost mai liberă în acea perioadă decât astăzi. Acesta a oferit șansa Uniunii Sovietice de a permite cetățenilor să fie mai liberi, să își exprime opiniile și să „guste puțin din democrație”³³⁴

În 1991, după căderea Uniunii Sovietice, la putere a ajuns Boris Elțin. Acesta a fost primul care a fost ales în mod democratic și a fost susținut de mase întregi din populație.³³⁵ Elțin, spre deosebire de Gorbaciov și Putin, a reușit să depășească trecutul sovietic. După ce acesta a reușit să obțină o poziție înaltă în cadrul Partidului Comunist acesta s-a transformat într-un anti-comunist și a început să se asocieze cu liberalii și cu occidentalizații Rusiei. Acesta s-a angajat să scape Rusia de trecutul bazat pe frică și teroare, de comunism și să introducă democrația în stat.³³⁶ Infrastructura instituțională a unei democrații federale funcționale a fost dezvoltată rapid, iar deși se afla în faza incipientă a fost suficient de solidă pentru a crea aparența unui guvern constituțional funcțional și a introduce democrația. Rusia, în trei ani, a reușit să ajungă de la o de la o autocrație sovietică la o democrație federală

Perestroika, BBC, <https://www.bbc.co.uk/bitesize/guides/z32g87h/revision/5>, accesat 01.06.2025.

³³² Anant Ranjan, Gorbachev's Policies of Glasnost and Perestroika in the Soviet Union, în *Education and Development*, APH Publishing Corporation, Volume X, Number – 1, New Delhi, 2021, pp. 38-39.

³³³ Changing relations between the superpowers Glasnost and Perestroika, BBC, *art.cit.*

³³⁴ Andrei Kolesnikov, *Gorbachev's Revolution*, 2022, <https://carnegieendowment.org/russia-eurasia/politika/2022/08/gorbachevs-revolution?lang=en>, accesat 01.06.2025.

³³⁵ Dominic Lieven, Olga L. Medvedkov, Geoffrey Alan Hosking, et.al, *art.cit.*

³³⁶ Maria Lipman, *Yeltsin the Revolutionary*, The Washington Post, 2007, <https://carnegieendowment.org/posts/2007/04/yeltsin-the-revolutionary?lang=en>, accesat 01.06.2025.

cu un parlament ales prin vot popular, un președinte ales direct, o curte constituțională și un nou tratat federal cu o nouă constituție în lucru. Noua Constituție a extins drepturile cetățenilor, a introdus un sistem de separare a puterilor.³³⁷ A fost realizată și o restructurare extinsă a instituțiilor guvernamentale locale și regionale și a fost adăugată o cameră superioară, Consiliul Federației, la noul parlament. Elțin s-a confruntat cu obstrucția legislativă, ci și cu eforturile repetate din partea puternicilor săi oponenți comuniști și a aliaților acestora de a bloca reformele și de a-l înlocui din funcția de președinte. Cea mai mare opoziție a sa a fost formată dintr-o conducere puternică și ideologic dogmatică a Partidului Comunist, care s-a opus cu fermitate reformelor sale economice, noii constituții și chiar acordurilor din 1991 care acordaseră independență republicilor Uniunii Sovietice.³³⁸ Chiar dacă acesta a reușit să introducă în stat valori democratice, din păcate nu a reușit să le și mențină deoarece Rusia se lupta cu un trecut socialist, iar oamenii nu au știut cum să reacționeze. Eforturile sale de a crea un sistem multipartid, un guvern reprezentativ, o presă și un sistem judiciar independente au rămas neapreciate și devalorizate. Acesta a fost forțat să se retragă în anul 1999, desemnând un succesor și anume pe Vladimir Putin în loc să transfere puterea în mod democratic.³³⁹

Astăzi, Rusia este un stat federal democratic cu o formă de guvernare republicană.³⁴⁰ Organul legislativ al Federației Ruse este Adunarea Federală bicamerală constituită din Consiliul Federației cu 178 de membri și Duma de Stat din care fac parte 450 de deputați.³⁴¹ Consiliul Federației este alcătuit din doi reprezentanți ai fiecărei entități federale.³⁴² Deputații Dumei de Stat sunt aleși pentru un mandat de 5 ani de pe listele de partid, în funcție de proporția voturilor pe care fiecare partid le obține la nivel național.³⁴³ Consiliul

³³⁷ Jeff Hawn, *How Yeltsin really paved the way for Putin*, Ridl, 2024, <https://ridl.io/how-yeltsin-really-paved-the-way-for-putin/>, accesat 01.06.2025.

³³⁸ Herbert J. Ellison, *Boris Yeltsin and Russia's Democratic Transformation*, University of Washington Press, Seattle & London, 2006, pp. 8-9.

³³⁹ Maria Lipman, *art.cit.*

³⁴⁰ Political System, *Russian Embassy in China*, 2025, https://beijing.mid.ru/en/countries/rossiya/politicheskaya_sistema/, accesat 08.04.2025.

³⁴¹ Alexander Domrin, *The Russian Federation*, International Association of Centers for Federal Studies, 2006, https://www.forumfed.org/libdocs/Global_Dialogue/Book_3/BK3-C08-ru-Domrin-en.pdf, accesat 23.06.2025.

³⁴² State Structure, *Embassy of the Russian Federation to the Kingdom of Saudi Arabia*, <https://riyadh.mid.ru/en/russia/state-structure/>, accesat 23.06.2025.

³⁴³ Political System, *Russian Embassy in China*, *art.cit.*

Federației nu este ales, ci mai degrabă „format”.³⁴⁴ Șeful statului este președintele care îndeplinește și funcția de comandant suprem al forțelor armate. Președintele este ales de către cetățeni prin vot direct și secret, pentru un mandat de 6 ani. Puterea executivă este exercitată de Guvernul Federației Ruse. Președintele Consiliului de Miniștri (Prim-ministrul) este numit de Președinte, cu acordul Dumei de Stat.³⁴⁵ Russia are 89 de entități federale.³⁴⁶

Constituția Federației Ruse a fost adoptată la 12 decembrie 1993, ea constituie fundamentul juridic al țării, îl proclamă pe Președintele Federației Ruse drept șef al statului și îi conferă responsabilitatea de a apăra Constituția, drepturile omului și libertățile civile, de a proteja suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Rusiei, precum și de a asigura funcționarea coordonată și cooperarea autorităților statului.³⁴⁷

Președintele Federației Ruse este șeful statului, Comandant Suprem al Forțelor Armate și deține cea mai înaltă funcție în cadrul Federației Ruse. Totuși, acesta nu este și șeful puterii executive. Guvernul Rusiei este cel mai înalt organ al puterii executive. Președintele numește oficialii de rang înalt din țară. El propune candidați pentru funcții oficiale, care trebuie în cele din urmă să fie numiți în urma unui vot parlamentar. Președintele înaintea Consiliului Federației, camera superioară a parlamentului, propuneri de numire a judecătorilor Curții Constituționale, Curții Supreme și Curții Supreme de Arbitraj, precum și a Procurorului General al Rusiei. Președintele are dreptul de a înainta proiecte legislative, precum și de a promulga sau a respinge legi adoptate de Parlament. El are dreptul de a suspenda aplicarea legilor și reglementărilor emise de organele executive ale entităților federale dacă acestea contravin Constituției, legilor federale sau obligațiilor internaționale ale Federației Ruse ori încalcă drepturile și libertățile omului și cetățeanului, până la soluționarea cauzei în instanță. Președintele are drepturi extinse în ceea ce privește implementarea politicii externe a statului. El stabilește poziția Rusiei în afacerile internaționale și reprezintă statul în relațiile internaționale, conduce negocieri și semnează documente de ratificare. Președintele numește și revocă reprezentanții diplomați ai Rusiei în state străine și organizații internaționale. Președintele nu are autoritatea de a stabili întreaga gamă de obiective și direcții pe termen scurt, mediu și

lung ale politicii interne, ci doar liniile sale directe de bază. Acestea trebuie implementate atât de Președinte, cât și de Guvern, în limitele competențelor lor.³⁴⁸

Guvernul exercită puterea executivă în Federația Rusă. Membrii guvernului sunt prim-ministrul, viceprim-ministrul și miniștrii federali. Prim-ministrul este numit de președintele Federației Ruse și confirmat de Duma de Stat. El sau ea succede la funcția de președinte în cazul decesului, incapacității sau demisiei președintelui. Guvernul emite acte sub formă de hotărâri și ordine. Guvernul Federației Ruse are următoarele obligații: să elaboreze și să prezinte bugetul federal Dumei de Stat; să asigure executarea bugetului și să raporteze despre aceasta Dumei de Stat; să asigure implementarea unei politici financiare, de credit și monetare unice în Federația Rusă; să asigure aplicarea unei politici de stat unitare în domeniile culturii, științei, educației, protecției sănătății, asigurărilor sociale și ecologiei.³⁴⁹

Adunarea Federală este legislativul național al Federației Ruse. Aceasta este formată din Duma de Stat, care este camera inferioară, și Consiliul Federației, care este camera superioară. Competențele Dumei de Stat includ: acordarea consimțământului pentru numirea Președintelui Guvernului, exprimarea votului de încredere sau neîncredere în Guvern, numirea și demiterea Președintelui Băncii Centrale, numirea și revocarea Președintelui și a jumătate dintre auditorii Curții de Conturi, numirea și demiterea Avocatului Poporului, formularea acuzațiilor împotriva Președintelui în vederea demiterii. Competențele Consiliului Federației includ: aprobarea schimbării structurii Federației Ruse, aprobarea decretelor Președintelui privind instituirea legii marțiale sau a stării de urgență, luarea deciziei privind posibilitatea utilizării Forțelor Armate ale Rusiei în afara teritoriului național, convocarea alegerilor prezidențiale, demiterea Președintelui, aprobarea numirii judecătorilor instanțelor superioare din Rusia propuși de președinte, numirea și revocarea Procurorului General al Federației Ruse, numirea și demiterea Vicepreședintelui și a jumătate dintre auditorii Curții de Conturi. În calitate de legislativ rus, toate legile trebuie votate în Adunarea Federală înainte de a fi promulgate. Toate proiectele de lege, chiar și cele propuse de Consiliul Federației, trebuie mai întâi analizate de Duma de Stat.³⁵⁰

Cel mai înalt organ judiciar este reprezentat de Curtea Supremă, care supraveghează activitatea

³⁴⁴ Alexander Domrin, *art.cit.*

³⁴⁵ Political System, *Russian Embassy in China, art.cit.*

³⁴⁶ Alexander Domrin, *art.cit.*

³⁴⁷ Political System, *Russian Embassy in China, art.cit.*

³⁴⁸ *Ibidem.*

³⁴⁹ *Ibidem.*

³⁵⁰ *Ibidem.*

tuturor celorlalte instanțe și servește drept instanță finală de apel. Din anul 1991, Curtea Supremă a fost completată de Curtea Constituțională care a fost înființată pentru examinarea legilor și tratatelor. Curtea Constituțională este compusă din 19 judecători, care sunt numiți de președinte și aprobați de Consiliul Federației. Judecătorii Curții Supreme și ai Curții Constituționale sunt numiți pe viață, trebuie să aibă cel puțin 25 de ani și să dețină o diplomă în drept.³⁵¹

În prezent, partidul dominant în Rusia se numește Rusia Unită și promovează politici centriste, menite să atragă cât mai mulți alegători, păstrând totuși o linie coerentă cu orientarea generală a guvernului punând accent pe valorile patriotice și tradiționale. Chiar dacă există și alte partide mult mai mici acestea nu reușesc să facă față hegemonului. Democrația multipartidă nu funcționează deoarece conform Constituției din 1993, președintele numește prim-ministrul și poate dizolva parlamentul, în timp ce parlamentul are nevoie de o majoritate de două treimi în ambele camere și de validarea Curții Constituționale și a Curții Supreme pentru a-l demite, o procedură care este greu de realizat în practică.³⁵²

Constituția actuală a Rusiei datează încă din 1993 când Boris Elțin era la putere și a fost aprobată democratic printr-un referendum. În afară de câteva ajustări minore în ceea ce privește denumirile regiunilor componente ale Rusiei, singura modificare majoră avut loc în 2008, iar mandatele membrilor Dumei (camera inferioară a Parlamentului) și ale președintelui, au fost prelungite la cinci, respectiv șase ani față de patru ani cum erau în trecut. În 2020, Putin a anunțat că dorește să revizuiască Constituția, iar acest proiect a fost aprobat în ambele Camere ale Parlamentului. Aceste amendamente au fost supuse și votului național, iar participarea trebuie să fie de 50% pentru ca rezultatul să fie valid, însă acest vot a fost anulat din cauza pandemiei. Cea mai importantă modificare a fost una surpriză adusă de către deputata Valentina Tereșkova care a propus ca Putin să mai rămână încă doisprezece ani la putere după încheierea celui de-al patrulea mandat în 2024 invocând nevoia de stabilitate.³⁵³

³⁵¹ Dominic Lieven, Olga L. Medvedkov, Geoffrey Alan Hosking, et.al, *art.cit.*

³⁵² Martin Russell, *Russia: political parties in a 'managed democracy'*, European Parliamentary Research Service, 2014, [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2014/545703/EPRS_ATA\(2014\)545703_REV1_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2014/545703/EPRS_ATA(2014)545703_REV1_EN.pdf), accesat 11.06.2025.

³⁵³ Martin Russell, *Constitutional change in Russia More Putin, or preparing for post-Putin?*, European Parliament, 2020, [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2020/651935/EPRS_BRI\(2020\)651935_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2020/651935/EPRS_BRI(2020)651935_EN.pdf), accesat 02.06.2025.

La 20 ianuarie 2020, Putin a susținut un discurs în care acesta menționează faptul că este nevoie de un „echilibru mai mare între ramurile puterii”. Prin aceste amendamente s-a urmărit ca președintele să aibă din ce în ce mai multe atribuții și să fie mai puternic din punct de vedere legal. Astfel, în Parlament, vor exista două categorii noi de senatori care vor face parte din Consiliul Federației: foștii președinți și până la 30 de senatori numiți de președinte pentru servicii deosebite aduse statului sau societății, dintre care până la șapte pot fi senatori pe viață. Consiliul Federației va fi consultat de președinte în legătură cu numiri ministeriale și alte numiri importante în domeniul precum apărarea, securitatea, precum și afacerile interne și externe. Duma de Stat va confirma numirea prim-ministrului și a miniștrilor propuși de președinte, în trecut dându-și acordul asupra lor. De asemenea, Parlamentul va avea dreptul de a adresa întrebări Guvernului privind activitatea acestuia. Consiliul de Stat, care este un organism care îl consiliază pe președinte și este format din guvernatori regionali și alte figuri-cheie care nu sunt menționate în Constituție este responsabil pentru coordonarea organelor statului și definirea liniilor generale ale politicii interne și externe.³⁵⁴

Mai multe amendamente urmăresc protejarea suveranității de elementele străine. Viitorii președinți vor trebui să fi locuit în Rusia timp de cel puțin 25 de ani fără ca aceștia să fi fost vreodată cetățeni sau rezidenți permanenți ai altei țări. De asemenea, miniștrii, parlamentarii, guvernatorii regionali, judecătorii etc. vor avea interdicția de a fi cetățeni sau rezidenți ai altor țări ori de a deține conturi bancare în străinătate. Curtea Constituțională decide dacă hotărârile organismelor internaționale din care Rusia face parte, dar care contravin Constituției, pot fi aplicate sau nu. Aceste amendamente accentuează naționalismul, izolaționismul, respingerea influențelor externe precum și a valorilor Occidentale, pun accentul pe convingerile tradiționale ale familiei, pe patrie. Totuși, unele amendamente sunt reflectate mai către viitor ca de exemplu: prioritățile Guvernului asupra mediului, biodiversității, persoanelor cu dizabilități, dar nu și schimbările climatice.³⁵⁵

Astăzi, religia predominantă este ortodoxia și este reprezentată de mai mult de jumătate dintre credincioși. În anul 1997 a fost adoptată o legislație care a restricționat activitatea confesiunilor din afara celor cinci religii „tradiționale” și anume: ortodoxia rusă, alte confesiuni creștine, islamul, iudaismul și budismul, reușind să limiteze

³⁵⁴ Martin Russell, *art.cit.*

³⁵⁵ *Ibidem.*

activitățile grupurilor care nu erau înregistrate în țară de cel puțin 15 ani. De exemplu, grupurile care nu îndeplineau această cerință la momentul adoptării legii ca de exemplu catolicii de rit roman și mormonii nu puteau opera instituții educaționale și nu aveau voie să distribuie literatură religioasă.³⁵⁶

Concluzii: Odată cu venirea lui Gorbaciov la putere, acesta a adus reforme pentru a moderniza statul, dar din păcate nu au avut un succes prea mare. El a ales un drum mai democratic și a dorit ca țara să uite trecutul autoritar. Același lucru și l-a dorit și Boris Yelțin care, s-a bucurat cu adevărat de simpatia publicului. Acesta a reușit să promoveze valori democratice, iar în 1993 a fost promulgată o nouă Constituție cu valori democratice. Acesta nu a reușit să mențină aceste valori din cauza trecutului socialist și incertitudinii populației. El l-a numit pe Putin drept succesori după retragerea acestuia. Venirea lui Putin la Putere a făcut ca Rusia să devină din ce în ce mai nedemocratică. Chiar dacă Constituția din 1993 încă mai era în vigoare, Putin a adus amendamente pentru a spori puterea liderului, acest lucru afirmând ipoteza asupra faptului că aceste regimuri încă mai supraviețuiesc datorită puterii sporite a liderului și faptul că acesta reușește să controleze țara din punct de vedere legislativ, legile, fiind cele care fac ca un stat să funcționeze și să perpetueze regimul acestuia.

EVOLUȚIA SISTEMULUI POLITIC DIN COREEA DE NORD

Kim Il Sung este cel care a modelat o mare parte din gândirea politică a Coreei de Nord. Acesta a fost unul dintre cei mai logevivi conducători ai Coreei de Nord din 1948 până în 1994 când acesta a murit. El a introdus ideologia „juche” care se baza pe autosuficiența țării.³⁵⁷ Coreea de Nord sub conducerea lui Kim Il Sung a început să devină un regim autoritar marcat de un puternic cult al personalității, și din multe puncte de vedere, o imagine în oglindă a Uniunii Sovietice sub conducerea lui Stalin. Acesta a creat Partidul Comunist din Coreea de Nord, dar și Armata Poporului Coreean. A reușit să își consolideze puterea prin ideologia „juche” deoarece a introdus izolaționismul față de alte țări în așa fel încât Coreea de Nord să nu aibă influențe externe, dar și prin eliminarea adversarilor. Gândirea

acestuia a devenit ideologia oficială a Coreei de Nord, cât și religia acesteia. În iulie 1950, a avut loc războiul Coreean, Coreea de Nord invadând la cerința lui Kim Il Sung Coreea de Sud. Războiul a durat trei ani și s-a încheiat prin semnarea unui armistițiu. Acest război nu a reușit să unifice peninsula, care a rămas la fel de divizată exact cum era înainte. După acest război Kim Il Sung a început să se focalizeze pe țara sa, astfel Coreea de Nord devenind o națiune și mai închisă, iar accesul în țară și din afara țării a devenit imposibil. Kim Il Sung a creat lagăre de muncă pentru opozanți, a dus cultul personalității la alt nivel dobândind un statut divin.³⁵⁸

Acesta a introdus și un Plan Cincinal în ceea ce privește modernizarea și industrializarea economiei, declanșând o foamete devastatoare. La nivel internațional Coreea de Nord a devenit un stat izolaționat, respins de alte națiuni astfel, Kim Il Sung a încercat să mențină relații cu anumiți dictatori comuniști ca de exemplu: Nicolae Ceaușescu și cu anumite țări cum ar fi: China. Pe tot parcursul conducerii sale acesta a denigrat Coreea de Sud, acuzând Guvernul de trădare și poimenind constant războiul.³⁵⁹

Kim Jong Il a fost succesorul lui Kim Sung Il, care era tatăl său și a condus din 1994 până în 2011.³⁶⁰ Kim și-a menținut puterea și a indus teama prin parade militare, impunerea legii marțiale în orașe industriale-cheie precum Songrim și organizarea de execuții publice, în timp ce acesta își recompensa susținătorii cu alimente și cadouri.³⁶¹ Kim Jong Il a creat sistemul monolitic ideologic care are la bază ideea chuch'e. Acest termen a fost folosit pentru a sublinia puritatea ideologică și interzicerea pluralismului politic. Acesta și-a exprimat dorința într-un discurs de a introduce „Kimilsungismul”, care era un sistem bazat pe conducătorul țării, astfel acesta dorea ca ideologia țării să fie bazată pe acest sistem. Cuvântul chuch'e se referă la autosuficiență, dar acesta are un sens mai profund deoarece este un cuvânt compus. Chu înseamnă „stăpân”/„proprietary”, iar ch'e înseamnă „corp”, astfel chuch'e înseamnă și „stăpânul propriului corp”. Acest termen este utilizat de cele mai multe ori cu sufixul adjectival -jök. Astfel, o persoană chuch'ejök este o persoană care nu ascultă de alții, nu

³⁵⁸ Steve Thompson, Jennifer Llewellyn, Jim Southey, *North Korea under Kim Il-Sung*, Alpha History, 2024, <https://alphahistory.com/coldwar/north-korea/>, accesat 05.06.2025.

³⁵⁹ *Ibidem*.

³⁶⁰ Kim Jong Il, *Britannica*, 2025, <https://www.britannica.com/biography/Kim-Jong-Il>, accesat 05.06.2025.

³⁶¹ Jasper Becker, *Rogue Regime: Kim Jong Il and the Looming Threat of North Korea*, Oxford University Press, New York, 2005, pp. 190-191.

³⁵⁶ Dominic Lieven, Olga L. Medvedkov, Geoffrey Alan Hosking, et.al, *art.cit.*

³⁵⁷ Akan Malici, *When Leaders Learn and When They Don't - Mikhail Gorbachev and Kim Il Sung at the End of the Cold War*, State University of New York Press, Albany, 2008, p. 4.

depinde de alții și face lucrurile în felul său. Opusul lui *chuch'ejök* este a fi „dependent” sau „supus”. Dacă termenul *chuch'ejök* ar fi aplicat statului, atunci acest termen se referă la autosuficiența statului și izolarea de factorii externi. Persoanele sau statele *chuch'ejök* încearcă să fie independente de ceilalți. Conceptul de *chuch'e* este legat parțial și de identitate. Pentru persoanele *chuch'ejök*, dependența de alții înseamnă o încălcare a identității proprii. La nivel național, pierderea *chuch'e* înseamnă pierderea identității naționale sau colonizarea. Pe baza nevoilor politice ale lui Kim Jong Il ideea *chuch'e* a început să includă patru sub-concepte cheie: *chuch'e* în gândire, *chaju* (autodeterminare) în afacerile externe, *charip* (autosuficiență) în economie și *chawi* (autoapărare) în apărarea națională. Kim Jong Il a mai folosit și acest termen pentru a scăpa Coreea de Nord de dominația culturii sovietice și a renaște cultura identității naționale, dar și pentru a elimina opoziția politică.³⁶²

Conceptele de *chaju* (autodeterminare) în afacerile externe care se referă la egalitatea completă, respectarea integrității teritoriale, independența națională, neintervenția și *charip* (autosuficiența) în economie care dădea prioritate industriei militare, dar se referea și la o economie națională din care aceștia să se poată manageria au urmat după conceptul *chuch'e*. Ultimul concept adus a fost cel de *chawi* (autoapărare) în apărarea națională, chiar dacă acesta a fost introdus ultimul nu înseamnă că nu este la fel de important. Astfel în anul 1966 au fost trasate liniile gândirii *chuch'e* de ziarul *Nodong Sinmun*: „Gândește în felul tău propriu, Crede în propria ta capacitate, Marxism-leninismul este principiul călăuzitor, Nu copia mecanic experiențele altora, Ai mândrie națională, O economie autosuficientă este baza materială a caracterului de *chaju* (autodeterminare), Respectați reciproc *chajusöng* (autodeterminarea), Consolidați lupta anti-imperialistă pe baza *chajusöng*.”³⁶³

Kim Jong Il a mai adăugat și conceptul „*Songun*” care înseamnă „armata pe primul loc”, ridicând statutul armatei nord-coreene atât în politică, cât și în societate.³⁶⁴ Această politică a fost des promovată în mass-media și în discursuri și în practică era o politică concepută pentru a

construi o „națiune puternică și prosperă” printr-o redresare economică, dar funcționând și ca un mecanism de control social.³⁶⁵

Sistemul Coreei de Nord, începând cu anii 1980, a fost un sistem bazat pe liderul țării. Acest sistem are la bază un concept ce poartă denumirea „*Suryong*” care face referire la perpetuarea conducerii liderului prin succesiunea ereditară. Acest concept se bazează pe propria ideologie nord-coreeană în care liderul este nucleul conducerii politice chiar dacă are rădăcini din diktatura socialistă de tip leninist. În perioada leninistă „partidul avangardă” era criticat de lume deoarece acesta concentra luarea deciziilor în mâna unui grup restrâns de persoane. La baza ideologiei *juche* se află principiul fundamental al ființei umane care afirmă faptul că ființele umane sunt identificate drept „ființe sociale înzestrate cu trăsături precum independența și creativitatea.” Această creativitate și independență trebuie să fie exprimată doar prin neîncălcarea și respectarea liderului care nu greșește niciodată și știe ce e cel mai bine pentru popor. Astfel, în spatele partidului se afla *Suryong*-ul care controla tot. Partidul are funcții de îndoctrinare a populației, supravegherea organelor statului, selectarea persoanelor pentru funcțiile de conducere precum și formarea liniei politice și a politiciilor. Pe lângă aceste atribuții, partidul mai are o „funcție simbolică” care de fapt maschează faptul că deciziile sunt luate de un grup restrâns de lideri ci nu de către popor. Funcțiile reale ale partidului erau îndeplinite de către anumite departamente care funcționau sub conducerea Comitetului Central al Partidului. Guvernarea populației de către Partid se realiza de la o vârstă fragedă deoarece marea majoritate a populației era afiliată la o formă de organizație, fie prin școală, fie prin locul de muncă. Aceste organizații erau unele sociale și populare, împărțindu-se în două categorii: Prima categorie era constituită din organizațiile specifice straturilor sociale, cum ar fi Liga Socialistă a Tineretului Kim Il-sung și Uniunea Democratică a Femeilor din Coreea. A doua categorie includea organizații specifice ocupațiilor, cum ar fi Federația Generală a Sindicatelor din Coreea (pentru muncitorii din sectorul industrial), Uniunea Lucrătorilor Agricoli din Coreea, Federația Generală a Oamenilor de Știință și Tehnicienilor din Coreea și Uniunea Scriitorilor din Coreea. De asemenea exista și o Uniune a Copiilor din Coreea care funcționa sub coordonarea Ligii Tineretului. Aceste organizații urmau linia partidului

³⁶² Jae-Cheon Lim, *Kim Jong Il's Leadership of North Korea*, Routledge Taylor&Francis Group, Abingdon, Oxon, 2009, pp. 58-60.

³⁶³ *Ibidem*, pp. 61-62.

³⁶⁴ Er-Win Tan, Hyun Chung Yoo, *North Korean Political Thinking as a Reflection of Regime Survival Strategy*, în *International Journal of Korean Unification Studies*, Vol. 30, No. 2., 2021, p. 208.

³⁶⁵ Choo-suk Suh, *North Korea's "Military-First" Policy and Inter-Korean Relations*, în *The Korean Journal of Defense Analysis*, Vol. XIV, No. 2., 2002, pp. 172-174.

în desfășurarea educației ideologice și a îndochinării și serveau frecvent ca unități de mobilizare pentru contribuția la construcția economică. Un alt aspect al regimentării populației nord-coreene se referă la apartenența la organizații militare. Coreea de Nord are un număr extrem de mare de membri activi ai armatei, estimat la peste un milion. Țara dispune și de un sistem extins de forțe de rezervă, format din organizații precum Corpul de Antrenament Militar de Rezervă, Gărzile Roșii ale Muncitorilor și Țăranilor și Gărzile Roșii ale Tineretului. Aceste organizații paramilitare erau subordonate Suryong-ului, care este și Comandantul Suprem al Armatei Poporului din Coreea de Nord, și erau totodată strict controlate de partid. Rezerviștii erau supuși unor perioade anuale de pregătire militară și erau temporar mobilizați în perioade de tensiune externă. În acest fel era posibilă îndochinarea și educarea ideologică a populației și insuflarea unui sentiment de urgență în societate ori de câte ori era necesar.³⁶⁶

Oricât de mareș este văzut liderul acesta nu este nemuritor. În același timp, se considera că procesul de finalizare a „realizărilor revoluționare ale Suryong-ului” necesita obținerea unor „realizări istorice dificile și complexe” și că acest proces era expus pericolului reprezentat de „trădătorii revoluției și indivizii ambițioși care ar încerca să uzurpe roadele revoluției”. Astfel pentru a rezolva această problemă era necesar ca după moartea Liderului să urmeze ascensiunea unui „succesor” sub a cărui „conducere” să continue eforturile de realizare a viziunii formulate de Lider, sistemul Suryong-ului reușind să se transforme dintr-o dictatură necesară într-un sistem al cărui scop suprem era autopropagarea. Sistemul Suryong-ului a fost pus în aplicare în anul 1970, iar în 1980 a fost finalizat după transformarea acestuia ideologică. În anul 1995 Coreea de Nord suferise un declin economic, iar relația cu Uniunea Sovietică care era principalul ei susținător economic începuse să se deterioreze. De asemenea, China i-a impus Coreei de Nord condiții comerciale mai stricte pentru schimburile de bunuri. Situația s-a agravat și mai tare atunci când au avut loc și inundații în țară. Toată această perioadă tumultoasă a fost denumită „marșul dificil”. Din aceste cauze sistemul Suryong-ului a început să fie disfuncțional în acea perioadă deoarece țara se lupta cu o situație de criză, iar controlarea populației nu a mai putut să fie atât de benefică. O altă lovitură primită a fost fugirea în Coreea de Sud a Secretarului de Partid Hwang

Jang-yop care era recunoscut ca adevăratul părinte al ideologiei juche. În aceste perioade tulbure, armata a fost singura care și-a păstrat structura ceea ce a dus la creșterea rolului armatei în conducerea țării. Termenul folosit de aceștia și anume „mai întâi armata” face referire la prioritizarea armatei, armata fiind securitatea națională și identificarea armatei ca instituția cea mai importantă în guvernarea țării. De asemenea, spiritul militar așa numit „spiritul revoluționar al soldaților” era folosit în scop propagandistic, iar soldații trebuiau mereu să fie pregătiți în fața greutăților și obedienți față de conducător.³⁶⁷

Astăzi, Adunarea Supremă a Poporului este cea mai înaltă autoritate a puterii de stat și principalul organism legislativ fiind formată doar dintr-o singură cameră cu 687 de membri, aleși pe un mandat de cinci ani. Guvernul, care este format dintr-un Cabinet, premierul și vicepremierii sunt aleși de către Adunarea Supremă a Poporului. Puterea politică distinctă de cea a Adunării este deținută de către Partidul Muncitorilor Coreeni, a cărui cea mai înaltă autoritate este Congresul Partidului. Politbiroul este Biroul politic al partidului și conduce politica națională. Paridele nominale și organizațiile sociale care există trebuie să sprijine partidul, iar toate activitățile politice sunt controlate de către partid. De obicei, alegerile reprezintă un mijloc prin care este exprimat acordul față de politicile și programele partidului, iar pe buletinul de vot există câte un singur candidat pentru fiecare regiune de vot deoarece Coreea de Nord este împărțită în nouă provincii, sistemul electoral fiind controlat în totalitate de partid. De asemenea, judecătorii din cadrul Curții Centrale sunt aleși de către Adunarea Supremă a Poporului pe un mandat de trei ani.³⁶⁸

Deși Constituția afirmă oficial că permite libertatea religioasă, libertatea nu există și nu este permisă venerarea „Creatorului”.³⁶⁹

CONCLUZII: În anul 1945, odată cu venirea liderului Kim Il Sung la putere acesta a introdus ideologia „juche” bazată pe autosuficiență și izolaționare față de rivalii străini. Coreea de Nord în timpul conducerii acestuia a devenit izolată și autoritară, asemănându-se cu Uniunea Sovietică din timpul lui Stalin. După moartea acestuia, la conducere a venit fiul său, Kim Jong Il care și-a concentrat atenția mai mult spre

³⁶⁷ *Ibidem*, pp. 4-7.

³⁶⁸ Woo-ik Yu, Jung Ha Lee, Young Ick Lew, et. al, *North Korea*, Britannica, 2025, <https://www.britannica.com/place/North-Korea>, accesat 11.06.2025.

³⁶⁹ Ji-Min Kang, Michael S, *Ask a North Korean: is religion allowed?*, TheGuardian, <https://www.theguardian.com/world/2014/jul/02/north-korea-is-religion-allowed>, accesat 28.05.2025.

³⁶⁶ Takashi Sakai, *North Korea's Political System*, International Circumstances in the Asia-Pacific Series, Japan Digital Library, March 2016, pp. 1-4.

apărarea țării introducând conceptul „armatei pe primul loc”. Conceptul *chuch'e* a început să își facă și el prezența totul rezumându-se la autosuficiența țării. Venirea lui Kim Jong Un la putere nu a adus schimbări majore în ceea ce privește ideologia țării precum și supremația *suryong-ului*, acesta axându-se pe protejarea securității țării prin construirea de arme nucleare. În cazul Coreei de Nord, și aici se afirmă ipoteza că acest regim încă mai supraviețuiește datorită puterii liderului, doar că în acest caz, Coreea de Nord are o succesiune ereditară în ceea ce constă preluarea puterii. Totodată, Coreea de Nord este un stat totalitar, spre deosebire de Rusia care este unul autoritar. Din punctul meu de vedere, Coreea de Nord este un stat care foarte greu va putea să scape de totalitarism deoarece populația este indoctrinată încă de mică din toate aspectele vieții pornind chiar de la educație, care stă la baza formării unui individ. Datorită și transmiterii puterii ereditare precum și a dinastiei Kim care se află la conducere, acest fapt perpetuează și mai mult totalitarismul.

Prin acest capitol am încercat să afirm cele două ipoteze și anume: aceste regimuri nedemocratice supraviețuiesc datorită puterii liderilor, cât și inducerii fricii și eliminarea celor care se opun acestor regimuri; am prezentat instituțiile fiecărui stat pentru a scoate în evidență puterea liderilor. Atât Rusia, cât și Coreea de Nord au un partid dominant care trasează politica țării. Separarea puterilor în stat există în Rusia, în Coreea de Nord reprezentând doar un cadru formal pentru mascharea puterii supreme a liderului. Instituțiile ambelor state sunt dominate de către partidul majoritar care deține puterea. În Coreea de Nord nu există un vot democratic deoarece pe buletinul de vot există doar un candidat propus, iar populația trebuie să voteze negativ sau afirmativ pentru candidatul respectiv. În Rusia există alegeri democratice, dar sunt controlate și manipulate de partid. Mass-media este controlată, iar partidele mai mici care prezintă opoziția sunt de cele mai multe ori denigrate și respinse într-un final de votul populației. Am încercat să răspund și la întrebările de cercetare, liderii reușind să își mențină puterea prin anumite amendamente constituționale, în cazul lui Putin, Kim Jong Un reușind să își mențină puterea prin simplul fapt că există transmiterea ereditară a puterii, dar și prin faptul că acesta este comandant al armatei, la fel ca și în cazul lui Putin.

DINAMICA PUTERII POLITICE ÎN RUSIA LUI PUTIN ȘI COREEA DE NORD A LUI KIM JONG UN

VLADIMIR PUTIN

În anul 1999 pe 31 decembrie, președintele Boris Elțin și-a anunțat demisia, numind-ul pe Vladimir Putin drept prim-ministru pe care îl desemnase cu patru luni mai devreme, președinte interimar. La 7 mai în anul 2000, Vladimir Putin a câștigat alegerile cu 53% dintre voturi, acesta fiind investit pentru primul său mandat de patru ani. Pe 4 martie 2012 Putin este ales din nou președinte, dar pe o perioadă de 6 ani conform modificărilor constituționale pe care acesta le-a făcut. În iulie 2020, Vladimir este încredințat cu încă 2 mandate începând din anul 2024 datorită unui referendum care aprobă modificările constituționale făcute de acesta.³⁷⁰ La 17 martie 2024, Vladimir Putin a obținut al cincilea mandat prezidențial. A doua zi după ce a obținut al cincilea mandat acesta a apărut în fața mulțimilor care îl aclamau la un concert în aer liber în Piața Roșie, marcând a 10-a aniversare a anexării Crimeei de către Rusia. În primele sale campanii pentru a atrage sprijinul, Putin s-a bazat predominant pe apeluri populiste care i-au adus câștigul din 2000. Creșterea economică din 2001-2008 i s-a datorat lui Putin care a acaparat mulți simpatizanți în acea perioadă. Pe măsură ce economia Rusiei a început să scadă din cauza scăderii prețului exporturilor de petrol, de care economia depindea, sprijinul public pentru Putin a început să se reducă. În 2012 campania lui Putin s-a bazat pe trei narațiuni naționaliste intersectate: glorificarea armatei, conservatorismul social și o luptă existențială pentru supraviețuire împotriva Occidentului. Leadership-ul acestuia și-a întocmit bazele în rolul său de apărător al națiunii împotriva dușmanilor externi și interni care slăbeau Rusia.³⁷¹ După anexarea Crimeei din 2014, 80% dintre cetățeni au aprobat această acțiune. De asemenea, Putin, primește susținere și din partea oligarhiilor ruși, cei mai de încredere care primesc beneficii economice. Acesta a consolidat forțele de securitate sovietice, și-a pus în funcții de conducere foști prieteni ai KGB-ului, s-a folosit de arestări și tot felul de acțiuni pentru a-i reduce la tăcere pe cei care se opuneau. Prin anexarea Crimeei, Putin a vrut să arate atât

³⁷⁰ Key Events in Vladimir Putin's Rise and Rule, *AP News*, 06.05.2024, <https://apnews.com/article/putin-russia-president-inauguration-timeline-413e4d80b14c7b4113f1abe576e4a5c2>, accesat 12.03.2025.

³⁷¹ Tina Burrett, *Making Russia Great Again? Vladimir Putin's Changing Sources of Legitimacy 2000–2024*, *Politics and Governance* 12, no. 9029, 2024, pp. 1-20.

Occidentului, cât și Statelor Unite că armata rusă este organizată, pregătită și puternică.³⁷² În 2015, la câteva zile după ce s-a pronunțat împotriva anexării Crimeei, Boris Nemțov, liderul opoziției a fost împușcat mortal în apropierea Kremlinului. În 2016 o anchetă publică britanică l-a implicat pe Putin în asasinarea lui Alexander Litvinenko din 2006, Alexander fiind un fost ofițer al Serviciului Federal de Securitate (succesorul KGB). Acesta a vorbit despre legătura dintre guvernul rus și crima organizată. În 2016, în timpul campaniei pentru alegerile prezidențiale din Statele Unite, au avut loc o serie de atacuri informatice care au vizat Partidul Democrat și candidata sa la președinție, Hillary Clinton. La doar câteva zile FBI (Biroul Federal de Investigații) a început o anchetă asupra acestor atacuri și legătura lor cu Rusia, care intervenise în aceste alegeri pentru a influența electoratul în favoarea lui Donald Trump.³⁷³ Acest tip de acțiune a mai fost întreprins de către Rusia chiar și mai recent în România în urma alegerilor prezidențiale, Rusia finanțându-l pe unul dintre candidați și sprijinindu-l în anumite articole și publicații ruse care îl laudau pe acesta. Acest candidat a reușit să se afirme și prin ajutorul platformei TikTok care nu este reglementată în ceea ce privește influențarea opiniei publice în timpul alegerilor. Candidatul a reușit să se plaseze pe prima poziție în urma alegerilor din primul tur, dar Curtea Constituțională a României s-a sesizat în urma anumitor declarații false susținute de acestea și i-au interzis candidatura, alegerile fiind nevoite să fie reluate din nou. După victoria lui Trump, atenția a fost concentrată din nou asupra atacurilor cibernetice și a posibilei complicități între echipa de campanie a lui Trump și Rusia. Atât Putin cât și Trump au negat aceste acuzații. Dar, în 2017 Rusia a fost din nou implicată într-un atac cibernetic în cadrul alegerilor din Franța, totuși Emmanuel Macron reușind să câștige detașat alegerile. Chiar în ciuda problemelor economice și a corupției imaginea lui Putin în rândul populației a rămas neschimbată cu un procent ridicat de 80% de admirație față de el. În 2018 Putin a obținut cel de-al patrulea mandat reușind din nou să își elimine adversarii. În urma summitului de la Helsinki din 2018 Putin s-a întâlnit cu Donald Trump, discutând doar cei doi cu ajutorul translatorilor în jur de două ore. Această întâlnire a fost una de succes pentru Putin, reușind să aibă

o relație bună cu Trump și susținându-l pe acesta și de asemenea reușind să securizeze relații cu Statele Unite.³⁷⁴

În 2022 pe 21 februarie Putin a recunoscut independența regiunilor separatiste Donețk și Luhansk și a ordonat ca trupele rusești să intre pe teritoriul Ucrainei în calitate de „forțe de menținere a păcii”, iar pe 24 februarie acesta a lansat o „operațiune militară” pe teritoriul Ucrainei. Unul dintre motivele false pe care Putin le-a convocat pentru a explica invazia a fost faptul că Ucraina comitea un genocid împotriva vorbitorilor de rusă din Donbas, fapt care a fost infirmat la nivel internațional.³⁷⁵

CONCLUZII: Putin din momentul în care a venit la putere s-a concentrat să aibă lângă acesta persoane de încredere lui în funcții cheie ale statului. Acesta a apelat la mijloace grave pentru a-i îndepărta pe cei care îi puneau regimul în pericol și criticau modul în care acesta conduce țara, acesta reușind să își mențină puterea prin aceste acțiuni. De asemenea s-a axat foarte mult pe refacerea „Imperiului” și pe retrezirea aceluși spirit rus glorios. Prin atacarea Ucrainei Putin a reușit să își facă din ce în ce mai mulți „dușmani” pe plan internațional, Uniunea Europeană aplicând sancțiuni Rusiei pentru a încerca să îi slăbească economic. Prin începerea acestui război Putin a neglijat cele cinci niveluri și două dimensiuni ale studiilor de securitate pentru ca statul să reușească să supraviețuiască războiului sau chiar să învingă. Cele cinci niveluri sunt: tehnic, tactic, operațional, teatru strategic și marea strategie. Cele două dimensiuni sunt: cea verticală și cea orizontală.

Cel tehnic constă în arme și modul în care acestea trebuie manevrate, resurse cum ar fi hrană, apă, soldați; cel tactic se referă la locul în care se desfășoară lupta precum și tacticile folosite în luptă și modul în care se reacționează la stimulii externi cum ar fi un contra-atac; cel operațional vizează comanda tuturor forțelor de luptă, teatrul strategic se referă la un teritoriu care este obiectul de luptă cum ar fi un oraș, o țară, un continent, iar Marea Strategie constă în toate mijloacele luate pentru a ajunge la obiectivul și scopul propus ca de exemplu: cucerirea unei regiuni, a întregii țări etc. Dimensiunea verticală se referă la interacțiunea dintre toate nivelurile, iar cea orizontală constă în relația dintre state precum și sfera diplomatică.³⁷⁶

³⁷² David E. McNabb, *Vladimir Putin and Russia's Imperial Revival*, CRC Press Taylor & Francis Group, Boca Raton, 2016, pp. 178-179.

³⁷³ Michael Ray, *Silencing critics and actions in the West*, Britannica, 2025, <https://www.britannica.com/biography/Vladimir-Putin/Silencing-critics-and-actions-in-the-West>, accesat 26.05.2025.

³⁷⁴ *Ibidem*.

³⁷⁵ When did the Russia-Ukraine War begin?, *Britannica*, <https://www.britannica.com/question/Why-did-Vladimir-Putin-invade-Ukraine-in-2022>, accesat 27.05.2025.

³⁷⁶ Edward N. Luttwak, *Strategia : logica războiului și a păcii*, Editura Universității de Vest Timișoara, Timișoara, 2020, pp. 141- 279.

La nivel tehnic, Putin a neglijat faptul că Ucraina este mai pregătită în ceea ce privește tehnologia dronelor, precum și faptul că Ucraina a primit ajutor de la Uniunea Europeană cu armament pentru război. Nivelul: tactic, operațional și teatrul strategic au fost și ele neglijate deoarece de trei ani de când a început războiul Rusia nu a reușit să înainteze foarte mult și nu a cucerit foarte multe teritorii, iar Marea Strategie nu a reușit încă să fie îndeplinită. De asemenea, Putin a neglijat dimensiunea verticală și anume interacțiunea dintre toate nivelurile deoarece acestea trebuie să fie în concordanță astfel încât să poată fi atinsă marea strategie, precum și cel orizontal deoarece acum Rusia are mai multe state împotriva ei decât aliate.

KIM JONG UN

După moartea lui Kim Jong Il în decembrie 2011, situația Coreei de Nord a fost una instabilă. Coreea de Nord a ajuns să fie condusă de Kim Jong Un care avea puțin peste 20 de ani și nu dobânda experiența tatălui său. Sub conducerea lui Kim Jong Un, Coreea de Nord și-a îmbunătățit capacitățile în ceea ce privește armele tactice și strategice și a dezvoltat o serie de măsuri de reforme economice. Astfel, Kim Jong Un s-a axat pe politica „Byungjin” care consolidează și extinde arsenalul nuclear în cazul unui atac sau invazii, în timp ce sprijină totodată eforturile țării de dezvoltare economică.³⁷⁷ În primul său discurs public de când a preluat conducerea Coreei de Nord, Kim Jong Un a declarat că prioritățile sale „prima, a doua și a treia” sunt întărirea armatei și a afirmat că superioritatea în tehnologia militară „nu mai este monopolizată de imperialiști.”³⁷⁸

Kim Jong Un a fost ales lider în defavoarea fraților săi mai mari, nerespectându-se tradiția confucianistă care promovează transferarea puterii celui mai în vârstă fiu din familie. Kim Jong Un a primit un singur titlu important în partidul Muncitorilor din Coreea și anume de vicepreședinte al Comisiei Militare Centrale (CMC), CMC fiind organul principal de conducere militară din cadrul partidului. La a patra Conferință a Reprezentanților Partidului, Kim a fost ales în cea mai înaltă funcție de partid, precum și în toate

celelalte poziții ocupate anterior de tatăl său. De asemenea, a fost introdus în partid conceptul de „Kimilsungism-Kimjongilism” care se referă la ideologia juche a lui Kim Il Sung legată de auto-suficiență și ideologia lui Kim Jong Il numită Songun care pune puterea militară pe primul plan. Controlul social precum și dezvoltarea nucleară au contribuit la întărirea puterii și securitatea regimului condus de Kim Jong Un. În 2012, Coreea de Nord a revizuit Constituția pentru a declara că țara este un „stat nuclear” deoarece economia acesteia s-a bazat foarte mult pe armele nucleare pe care le deține.³⁷⁹

În anul următor Kim Jong Un a reorganizat și înlocuit comandamentul militar superior astfel încât să aibă în jurul său oameni loiali lui deoarece Departamentul General de Politică este responsabil de asigurarea loialității comandamentului față de Partid și de Liderul Suprem. Numirea unor colaboratori de încredere îi oferea lui Kim Jong Un controlul suprem. În urma celei de-a Patra Conferințe a Partidului adică până în 2013, structura de putere din jurul lui Kim Jong-un a devenit mai solidă. Mulți dintre liderii care jucaseră roluri proeminente în perioada de tranziție de după moartea lui Kim Jong Il au dispărut treptat. Kim Kyong-hui, Jang Song-thaek și Choe Ryong-hae au format un trio de regenți care acționau ca gardieni ai accesului la lider. Aceștia se asigurau că Kim Jong Un era bine informat despre situația curentă, îl ajutau să dezvolte relații cheie și îi ghidau procesul decizional. Toți trei au jucat un rol cheie la conducere și au ajutat la epurarea lui Ri Yong-ho care a fost Ministrul Afacerilor Externe Nord Coreene. Kim Kyong-hui care era mătușa lui Kim Jong Un, era singura persoană căreia i se permitea să discute verbal despre politici cu Kim Jong Un, ceilalți trebuiau să-și formuleze sugestiile în scris. Ea era responsabilă cu instruirea lui Kim Jong Un în arta politicii și avea un rol principal în asigurarea faptului că acesta își dezvoltă relațiile esențiale de care avea nevoie pentru a putea conduce singur. Puterea formală a acesteia a fost dezvăluită în cadrul celei de-a Patra Conferință a Partidului, și fusese promovată în aparatul Comitetului Central, de la funcția de Director de Departament la cea de Secretar al Partidului Muncitorilor din Coreea de Nord pentru Industria Ușoară. Jang Song-thaek, unchiul lui Kim Jong Un avea acces la majoritatea rapoartelor și corespondențelor destinate lui Kim Jong Un. Avea permisiunea de a prioritiza aceste documente, însă nu le putea modifica în niciun fel. Acesta colabora și cu diverse grupuri

³⁷⁷ Michael Letkewicz, *The Byungjin Line and What It Means for North Korea's Defense Policy*, The International Affairs Review, 2017, <https://www.iaar-gwu.org/blog/2017/11/24/the-byungjin-line-and-what-it-means-for-north-koreas-defense-policy>, accesat 23.06.2025.

³⁷⁸ Choe Sang-Hun, „North Korean Leader Stresses Need for Strong Military”, în *North Korea's Supreme Leaders: Kim Il-sung, Kim Jong-il and Kim Jong-un*, The New York Times, New York, 2019, p 176.

³⁷⁹ Klaus Larres, *Dictators and Autocrats Securing Power across Global Politics*, Routledge, London, 2022, pp. 265- 276.

de lucru pentru a discuta opțiuni de politică și a ajunge la un consens, care urma să fie supus deciziei finale a lui Kim. În anul 2013 acesta a fost executat. Structura regimului în primii ani ai domniei lui Kim Jong Un era una în care Liderul Suprem opera într-un cerc format din persoane de încredere care controlau accesul la el. Interacțiunile sale în afara acestui cerc erau gestionate, dar el avea capacitatea de a lua legătura cu conducerea mai largă a Coreei de Nord pentru a accesa surse de informații, a primi sfaturi și a construi relații.³⁸⁰

În interviurile realizate la Washington, cât și în Coreea de Nord, Kim și-a reorientat focusul de la armament nuclear la armament ieftin, de la lansatoare de rachete până la arme cibernetice rudimentare care nu sunt ușor de detectat și sunt și mai greu de oprit. Astfel, Kim conturându-și reputația de lider imprezvizibil și menținându-și adversarii într-o stare de tensiune constantă.³⁸¹

Kim Jong Un a făcut o declarație în ceea ce privește dezvoltarea unei bombe cu hidrogen. Această declarație a fost foarte controversată deoarece mulți erau sceptici în ceea ce privește acest demers al Coreei de Nord.³⁸²

Imaginea lui Kim de la începutul venirii sale la putere nu a fost una tocmai bună. Acesta a ordonat executarea unchiului său precum și a fratelui său vitreg, Kim Jong-nam; a cheltuit o grămadă de bani pe testarea bombei cu hidrogen și a altor arme militare în timp ce poporul suferea din cauza unei crize alimentare. Acesta a intrat și într-un conflict cu președintele Statelor Unite, Donald Trump, în timpul primului mandat al lui Trump, amenințând cu anihilarea nucleară. Cu toate acestea, el a reușit să își redreseze acțiunile. A dat mâna și a purtat discuții cu președintele Coreei de Sud, Moon Jae-in. Acesta a și atras Coreea de Sud și Statele Unite în negocieri, sugerând posibilitatea denuclearizării țării sale. Kim a început schimbarea imaginii sale prin apropierea de Coreea de Sud, care a fost dornică să joace rolul de intermediar între Coreea de Nord și Statele Unite, după un an în care părea că cele două țări erau pe punctul de a intra în război. Într-un discurs de Anul Nou, Kim a propus să trimită sportivi, majorete și emisari politici în Coreea de

Sud în timpul Jocurilor Olimpice de Iarnă. Acesta a mai stârnit și interesul Washingtonului pentru negocieri anunțând amânarea asupra testelor nucleare și cu rachete și închiderea singurului sit cunoscut de teste nucleare din Coreea de Nord și eliberarea a trei prizonieri americani. De asemenea, și-a luat măsuri de precauție întâlnindu-se de două ori cu Xi Jinping, liderul Chinei. Prietenia dintre Kim Jong Un și Moon Jae-in, i-a oferit lui Kim o imagine pozitivă în rândul sud coreenilor. Un ziar sud coreean a publicat pe prima și ultima pagină a acestuia o fotografie în care Moon și Kim traversau granița ținându-se de mână, un moment în care Moon a pășit pentru 10 secunde în Coreea de Nord. La a doua întâlnire a acestora la Panmunjom, zona de securitate comună dintre Coreea de Nord și Coreea de Sud, încrederea tinerilor în Kim și într-o reconciliere dintre cele două state a început să devină din ce în ce mai reală.³⁸³

Kim Jong Un a mai declarat faptul că acesta are încredere în liderul Donald Trump, afirmând faptul că acesta nu l-a vorbit niciodată în nume de rău pe Trump. De asemenea acesta a mai susținut și faptul că își dorește denuclearizarea Coreei de Nord înainte ca actualul mandat al lui Trump să se încheie.³⁸⁴

În anul 2022, Kim Jong Un a declarat la finalul unei reuniuni importante a partidului că „economia aflată în dificultate va fi prioritatea națională în acest an, în condițiile în care țara se confruntă cu o mare luptă pe viață și pe moarte”. El a declarat și faptul că lupta împotriva pandemiei este unul dintre obiectivele principale pentru anul următor: „Munca de prevenire a epidemiei în regim de urgență trebuie să fie o prioritate de vârf în activitatea statului”.³⁸⁵ În anii ce au urmat Coreea de Nord a început să aibă un declin în sectorul agricol, recoltele începând să fie din ce în ce mai mici ceea ce a dus la subnutrirea și lipsa de hrană pentru populație. În 2024 Kim a anunțat un plan de „revoluție industrială” prin construirea de fabrici în cel puțin 20 de regiuni izolate până la mijlocul anilor 2030, pentru a reduce decalajul urban-rural, însă acest plan nu poate fi pus în practică prea curând deoarece statul nu dispune de energie și resurse pentru a susține aceste fabrici

³⁸⁰ Ken E. Gause, *North Korean House of cards - Leadership Dynamics Under Kim Jong-un*, Committee for Human Rights in North Korea, Washington DC, 2015, pp. 38 – 43.

³⁸¹ David E. Sanger, „U.S. Confronts Consequences of Underestimating North Korean Leader”, în *North Korea's Supreme Leaders : Kim Il-sung, Kim Jong-il and Kim Jong-un*, The New York Times, New York, 2019, pp 184-187.

³⁸² Choe Sang-Hun, „ Kim Jong-un's Claim of North Korea Hydrogen Bomb Draws Skepticism”, în *North Korea's Supreme Leaders : Kim Il-sung, Kim Jong-il and Kim Jong-un*, The New York Times, New York, 2019, pp. 188-190.

³⁸³ Choe Sang-Hun, „ Kim Jong-un's Image Shift: From Nuclear Madman to Skillful Leader”, în *North Korea's Supreme Leaders : Kim Il-sung, Kim Jong-il and Kim Jong-un*, The New York Times, New York, 2019, pp. 191– 195.

³⁸⁴ Choe Sang-Hun, „ Kim Jong-un Says He Wants Denuclearization in Trump's Current Term”, în *North Korea's Supreme Leaders : Kim Il-sung, Kim Jong-il and Kim Jong-un*, The New York Times, New York, 2019, pp. 208– 2011.

³⁸⁵ Kim Jong-un: North Korea to focus on economy in 2022, BBC, 2022, <https://www.bbc.com/news/world-asia-59845636>, accesat 22.05.2025.

din cauza cheltuielilor militare excesive. Datorită faptului că tinerii precum și populația au început să devină din ce în ce mai antisocialiști, precum și populația, iar cât mai multă lume inclusiv profesorii au început să adopte un limbaj integrând expresii sud-coreene văzute în filme, seriale, muzică a fost adoptată Legea pentru Protejarea Limbii Culturale din Phenian, care urmărește eliminarea completă a elementelor sud-coreene și promovarea unei limbi socialiste. De asemenea și starea de sănătate a lui Kim nu este una tocmai bună deoarece acesta cântărește în jur de 140 de kilograme, este un mare consumator de alcool și fumător, suferă de o tulburare severă de somn, diabet și afecțiuni cardiace. Din cauza sănătății sale a început să se speculeze faptul că fiica sa, Ju Ae, ar putea să îl succedă la conducere.³⁸⁶

Concluzii: Venirea la putere a lui Kim a fost una incertă având în vedere faptul că acesta era foarte tânăr și fără experiență. El a continuat să țină Coreea de Nord cât mai departe de alte parteneriate cu alte state și să comită tot felul de atrocități cum ar fi asasinate precum și cheltuirea bugetului țării pentru securitate, reușind să își mențină puterea prin inducerea fricii în rândul opozanților. În perioada mandatului lui Trump acesta a început să se apropie de Coreea de Sud, cât și de Statele Unite ale Americii, dorind chiar denuclearizarea statului său, însă s-a dovedit faptul că aceste „prietenii” nu au reușit să țină mult deoarece Kim s-a întors la obsesia sa asupra securității statului, precum și la creșterea măsurilor împotriva influențelor culturale străine, reușind să izoleze din nou Coreea de Nord de ceea ce înseamnă lumea din afara ei. Putem deduce faptul că acesta este un lider dur, imprevizibil, și cel mai probabil Coreea o să mai fie în continuare un stat totalitar în care liderul are puterea supremă și conduce absolut tot.

Prin acest capitol am încercat să confirm cele două ipoteze ale lucrării. Atât Putin, cât și Kim Jong Un au puterea supremă în ceea ce constă politica țării atât internă, cât și externă. Ambii se folosesc de mecanisme ale hard power-ului pentru a asigura stabilitatea și pentru a-și menține puterea acestea incluzând: în cazul lui Putin anexarea Crimeei în 2014, precum și invazia din Ucraina din 2022 din dorința refacerii Imperiului, iar în cazul lui Kim Jong Un, asasinarea fratelui său vitreg, înarmarea nucleară, iar în cazul celor doi eliminarea tuturor opozanților politici cu orice

scop. Chiar dacă aceștia au planuri diferite pentru țările lor, Putin dorind să arate măreția Rusiei și să retrezească spiritul național, Rusia nefiind totuși izolaționistă și făcând parte din anumite organizații internaționale cum ar fi BRICS, Kim Jong Un dorind să mențină izolarea față de celelalte țări, precum și să protejeze securitatea statului prin puterea nucleară, amândoi au ceva în comun: dorința de a rămâne la putere și nepăsarea în ceea ce privește încălcarea drepturilor cetățenilor. Amândoi au reușit să își securizeze poziția prin numirea unor persoane de încredere lor în funcții importante. Spre deosebire de Coreea de Nord care este un stat totalitar în care liderul deține puterea supremă și are control asupra tot, în Rusia, un stat cu un regim autoritar, Putin a reușit să aducă modificări Constituției astfel încât acesta să dețină din ce în ce mai multă putere.

MECANISME DE REPRESIUNE ȘI CULTUL PERSONALITĂȚII

RUSIA

Puterea este concentrată în mâinile lui Putin și ale partidului. Având instanțe și forțe de securitate subordonate, mass-media controlată și un legislativ format dintr-un partid care deține controlul, Kremlinul manipulează alegerile și suprimă opoziția. De când regimul a lansat invazia pe scară largă a Ucrainei în februarie 2022, autoritățile au început din ce în ce mai mult să intensifice restricțiile asupra drepturilor și libertăților individuale pentru a stopa disidența internă. În urma invaziei, Curtea Penală Internațională a emis un mandat de arestare pe numele lui Vladimir Putin, acuzându-l de crime de război și anume deportarea ilegală a copiilor din Ucraina. Guvernul rus a continuat să pedepsească disidența internă, arestărilor pentru presupuse activități anti-război ajungând la aproape 20.000 din februarie 2022.³⁸⁷ De asemenea, Curtea Supremă permite urmărirea penală arbitrară a persoanelor LGBT și a oricărei persoane care le apără drepturile sau își exprimă solidaritatea cu acestea, mișcările LGBT fiind considerate extremiste.³⁸⁸

Introducerea legii pentru incriminarea oricărei opoziție publică față de războiul împotriva Ucrainei sau orice relatare independentă despre acesta face ca simpla folosire a cuvântului

³⁸⁶ Chung Min Lee, *The Hollowing Out of Kim Jong Un's North Korea*, Carnegie Endowment for International Peace, Washington, 2024, <https://carnegieendowment.org/research/2024/04/the-hollowing-out-of-kim-jong-uns-north-korea?lang=en>, accesat 22.05.2025.

³⁸⁷ Freedom in the world Russia, *Freedom House*, <https://freedomhouse.org/country/russia/freedom-world/2024>, accesat 13.06.2025.

³⁸⁸ Russia: First Convictions Under LGBT 'Extremist' Ruling, *Human Rights Watch*, 2024, <https://www.hrw.org/news/2024/02/15/russia-first-convictions-under-lgbt-extremist-ruling>, accesat 14.06.2025.

„război”, în condițiile în care Kremlinul o numește „operațiune militară specială”, într-un articol de presă, emisiune sau postare pe rețele sociale să devină o infracțiune. Vladimir Putin a blocat și accesul la rețeaua de socializare Facebook și la principalele instituții de presă străine. Pedepsa încălcării acestei legi constă în săvârșirea pedepsei de până la 15 ani de închisoare.³⁸⁹

În 2021, la alegerile pentru Duma de Stat, Rusia Unită a obținut 324 de locuri din cele 450, reușind să își mențină superioritatea. Celelalte partide și anume Partidul Comunist, Rusia Justă, Partidul Liberal Democrat din Rusia și partidul Oamenii Noi au reușit să obțină în total 118 locuri. Cele 8 locuri rămase au fost câștigate de trei partide mai mici și cinci independenți. Prezența la vot a fost de 52%. Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa nu a reușit să monitorizeze alegerile din cauza restricțiilor impuse de Guvern asupra numărului de observatori. Au fost raportate încălcări ale votului cum ar fi: presiuni asupra populației, cumpărarea voturilor. În 2023, Rusia Unită a câștigat toate cele 19 curse pentru guvernator în care a participat și toate voturile pe listă de partid la nivel regional, cu o singură excepție. Aceste alegeri au fost marcate de faptul că nu existau opozanți reali și din nou fraudarea alegerilor prin mai multe mijloace.³⁹⁰

Astfel, sistemul electoral este conceput în așa fel încât Rusia Unită să își poată menține supremația. Mulți dintre cetățenii ruși sunt privați de dreptul de a candida la funcții publice deoarece cei care dețin o a doua cetățenie sau un permis de ședere în străinătate, precum și persoanele condamnate pentru una dintre cele 400 de infracțiuni penale și administrative, nu pot candida. În 2023, Putin a semnat o lege prin care este permisă desfășurarea alegerilor în părți ale țării aflate sub lege marțială, iar din acele părți erau incluse cele ocupate din Ucraina care erau controlate de către Rusia.³⁹¹ Putem deduce din această acțiune faptul că Putin face tot ce poate pentru a păstra dominația partidului și mereu reușește să profite de momentele tensionate pe care tot el le-a creat astfel încât să fie totul în favoarea lui.

Prin moartea lui Alexei Navalnii din 2024, care a fost unul dintre cei mai proeminenți critici interni ai lui Putin, este concret faptul că, partidul nu tolerează disidența și face orice pentru a scăpa de critici. În 2020 Navalnii a suferit o otrăvire

aproape fatală și acesta a fost închis de mai multe ori din motive ce țin legat de defăimarea partidului. În 2024, el a murit într-o colonie penală din Cercul Arctic în care și-a petrecut o mare parte din timp în izolare.³⁹² După moartea acestuia Uniunea Europeană a decis să impună sancțiuni pentru această faptă împotriva a 33 de persoane și a două entități. Cele două entități sancționate au fost colonia IK-6 care este una corectivă și colonia corectivă maximă de securitate IK-3, în care Alexei a fost supus unor tratamente inumane și degradante. Ambele colonii sunt cunoscute pentru abuzul asupra deținuților, tratamentelor inumane, izolare. De asemenea, șeful IK-3, Vadim Kalinin, și diverși șefi adjuncți ai coloniei au fost sancționați, precum și anumite persoane care au avut o legătură în ceea ce privește condamnarea lui Navalnii.³⁹³

Putin a reușit să își consolideze imaginea prin promovarea valorilor creștine-ortodoxe și a naționalismului tradițional rus. Acesta a fost prezentat ca un vânător, deținând centura neagră la judo și ca un orator cerebral. Popularele imagini cu acesta în care aruncă fără efort experti în arte marțiale peste umăr, galopează la bustul gol pe cal sau ieșind din lacuri înghețate erau afișate peste tot în țară și circulau peste tot în lume datorită rețelelor de socializare. Prin aceste imagini, Putin a reușit să fie văzut ca un bărbat puternic și demn, totodată răspunzând din punctul meu de vedere și la mișcările LGBT, cumva arătând că un bărbat adevărat trebuie să arate, să se comporte și să fie ca el.³⁹⁴

Concluzii: Rusia a început să devină din ce în ce mai autoritară odată cu invazia Ucrainei și începerea operațiunii militare. Chiar dacă aceasta din punct de vedere legislativ deține forme democratice în ceea ce constă votul și separarea puterii, practic totul este condus de partidul dominant care reușește să se infiltreze și să doboare orice forme de opoziție. De asemenea, odată cu amendamentele date de Vladimir Putin, conducătorul are din ce în ce mai multe prerogative și poziții de putere ceea ce îl face să fie greu de îndepărtat. Prin introducerea fricii în viața cetățenilor, acestora le va fi greu să critice regimul și

³⁹² Michael Ray, *Aleksey Navalny*, Britannica, 2025, <https://www.britannica.com/biography/Aleksey-Navalny>, accesat 14.06.2025.

³⁹³ Moartea lui Alexei Navalnii, *Consiliul Uniunii Europene*, 2024, <https://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2024/03/22/death-of-alexei-navalny-eu-sanctions-33-individuals-and-two-entities-under-its-global-human-rights-sanctions-regime/>, accesat 14.06.2025.

³⁹⁴ David Averre, *The personality cult of Putin*, Daily Mail, 2024, <https://www.dailymail.co.uk/news/article-13191773/Personality-cult-Putin-Vladimir-assassinations-bare-chested-CIVIL-WAR-deadly-dictator.html>, accesat 20.06.2025.

³⁸⁹ Anton Troianovski, Valeriya Safronova, *Russia Takes Censorship to New Extremes, Stifling War Coverage*, The New York Times, 2022, <https://www.nytimes.com/2022/03/04/world/europe/russia-censorship-media-crackdown.html>, accesat 14.06.2025.

³⁹⁰ Freedom in the world Russia, Freedom House, *art. cit.*

³⁹¹ *Ibidem*.

să se pună împotriva lui. Chiar dacă au existat persoane care au încercat să se opună și să critice crimele făcute de către Kremlin, acestea au ajuns în a fi izolate complet, în cele din urmă murind în moduri discutabile. Modurile prin care partidul înlătură opoziția sunt unele inumane, fiind foarte greu ca lumea să se impună în fața acestora mai ales dacă mulți dintre ei încă mai trăiesc în urmele trecutului, de aceea acest regim reușește încă să mai supraviețuiască. De asemenea, consider că Vladimir Putin este și un lider nemilos și puternic deoarece un lider autoritar sau totalitar nu poate să fie empatic pentru că atunci nu ar mai exista asemenea regimuri. Când oamenii nepotriviți și nemiloși ajung la putere, aceștia fac orice pentru a o menține fiindcă se hrănesc din ea, se hrănesc cu faima de care au parte, cu mărgea pe care poporul i-o aduce chiar dacă această mărgea este ținută cu forța. Frica este periculoasă deoarece te face să faci lucruri pe care tu probabil în mod obișnuit nu le-ai face doar pentru ca să reușești să trăiești fiindcă viața nu e chiar atât de lungă precum pare. Astfel, acest regim funcționează datorită tuturor acestor factori care îl fac să se perpetueze cum ar fi trecutul autoritar, controlul deținut de un singur partid, conducătorul care are o putere peste toate instituțiile și frica de care dau dovadă cetățenii.

COREEA DE NORD

Coreea de Nord este cu un stat condus de o dictatură totalitară ereditară și aceasta are un singur partid care se află la putere. Statul încalcă în mod regulat drepturile omului, supravegherea cetățenilor este omniprezentă, arestările și detențiile sunt frecvente, iar pedepsele pentru încălcările politice sunt severe. Statul are și un sistem de lagăre pentru prizonieri politici, unde au loc torturi, muncă forțată, înfometare și alte moduri de represiune asupra disidenților.³⁹⁵

Republica Populară Democrată Coreeană este una dintre cele mai represive țări din lume. În 2021, în urma Pandemiei de Covid-19 Coreea de Nord s-a izolat și mai tare, reușind să crească și mai mult gradul de represiune prin menținerea supunerii populației prin amenințări cu execuția, închisoarea, dispariții forțate și muncă silnică impusă în lagăre de detenție și închisori. Granițele au fost închise și au existat restricții stricte în ceea ce privește atât călătoriile interne, cât și distribuția de alimente și alte produse în interiorul țării. Guvernul nu tolerează pluralismul politic, interzice mass-media independentă,

³⁹⁵ North Korea, *Freedom House*, <https://freedomhouse.org/country/north-korea/freedom-world/2023>, accesat 14.06.2025.

organizațiile societății civile și sindicatele, și refuză sistematic toate libertățile fundamentale, inclusiv libertatea de exprimare, de întrunire publică, de asociere și religioasă. De asemenea, Guvernul se folosește de muncă forțată și neplătită de la cetățeni pentru construirea și dezvoltarea infrastructurii și desfășurarea de alte campanii sau proiecte publice impuse de stat.³⁹⁶

Armata este și aceasta puternic implicată în construcții, servind ca sursă de forță de muncă ieftină pentru construirea anumitor blocuri, apartamente, poduri, drumuri etc. Astfel putem spune că unitățile militare își petrec și o mare parte din timp în construirea anumitor clădiri în loc să își petreacă timpul pe teren. Practic armata este și o echipă de muncă gratuită. Dacă Guvernul are nevoie de construirea unui drum, singura cheltuială majoră a acestuia va fi pentru materialele de construcții deoarece costul pentru forța de muncă este reprezentat de suma necesară pentru hrănirea soldaților și, având în vedere că unii dintre acești soldați sunt însărcinați să-și procure singuri hrana, uneori nici măcar mâncarea nu îi va costa nimic. Unele complexe de apartamente sunt construite având în vedere unor anumiți chiriași cum ar fi: veterani militari, sportivi de top sau oameni de știință. Apartamentele Ministerului Afacerilor Externe din Phenian sunt considerate destul de luxoase, deoarece angajații ministerului s-au obișnuit să aibă tot timpul electricitate mai ales când călătoresc, iar când se întorc înapoi acasă se așteaptă la aceleași standarde chiar dacă penele de curent sunt foarte frecvente și iernile extrem de reci. Astfel a avea electricitate tot timpul este un adevărat indicator al celor care fac parte din „elită”.³⁹⁷

După sfârșirea pandemiei, Coreea de Nord a început să redeschidă treptat țara după ani de izolare, aprobând revenirea cetățenilor săi din străinătate și reluând comerțul și relațiile diplomatice, în special cu Rusia și China.³⁹⁸ Coreea de Nord are relații în special cu Rusia și China pentru că din punctul meu de vedere, Rusia împarte aceleași valori autoritare, precum și un trecut cu Coreea de Nord deoarece Coreea de Nord a fost sub dominația URSS-ului și de aceea Coreea de Nord pot spune că „are încredere” în a avea relații cu Rusia. China împarte și ea o legătură comunistă cu Coreea de Nord, dar cred că această relație există și din pura dorință a Chinei de a

³⁹⁶ North Korea Events of 2021, *Human Rights Watch*, <https://www.hrw.org/world-report/2022/country-chapters/north-korea>, accesat 28.05.2025.

³⁹⁷ Daniel Tudor, James Pearson, Andray Abrahamian, *North Korea Confidential*, Tuttle Publishing, Routland, Vermont, 2020, pp. 43-44.

³⁹⁸ North Korea, *Freedom House*, *art.cit.*

ține cât mai departe Statele Unite, care este rivalul economic a acesteia.

Frontul Democrat pentru Reunificarea Patriei, o coaliție dominată de Partidul Muncitorilor Coreeni sunt cei care preselează toți candidații care nu au parte de opoziție. Votul este obligatoriu pentru toți cetățenii care au cel puțin 17 ani, iar prezența la vot se apropie de obicei de 100%. Guvernul folosește alegerile obligatorii pentru a urmări cum au votat cetățenii și interpretând orice respingere a candidaților preselecați drept trădare.³⁹⁹

Coreea de Nord este omogenă din punct de vedere etnic, având doar o mică populație chineză și câțiva rezidenți străini care nu sunt chinezi. Grupurile religioase sunt și acestea aspru reprimare chiar dacă în Constituție acest drept este garantat, femeile ocupă puține poziții de conducere, doar 121 din cele 687 de locuri ale Adunării Supreme ale Poporului, iar Guvernul neagă existența persoanelor LGBT+ ca și în cazul Rusiei. De asemenea, ca în cazul Rusiei, și în Coreea de Nord corupția este și ea prezentă la fiecare nivel al statului și al economiei, iar funcționarii guvernamentali sunt frecvent implicați în a primi mită fiindcă nici nu există mecanisme anticorupție independente sau imparțiale.⁴⁰⁰

Statul controlează tot ce ține de mass-media de la ce se difuzează la tv, la radio, presă etc. Regimul permite foarte rar distribuirea și difuzarea unui număr redus de cărți, filme și programe de televiziune străine în țară. Consumul de emisiuni radio străine și deținerea de dispozitive de contrabandă sunt ilegale în Coreea de Nord, la fel ca și practicarea de activități de acest gen. Pedepsele sunt foarte dure și pot ajunge chiar până la execuție.⁴⁰¹

Nici libertatea academică nu există, statul este cel care aprobă planurile de învățământ și programele educaționale conduse de străini. Unor nord-coreeni li se permite studierea în altă țară, dar doar prin supravegherea acestora de către sistemul național al Coreei de Nord.⁴⁰²

Cetățenii nu au parte de libertate de mișcare, iar relocarea internă este o practică des întâlnită. Emigrarea este interzisă și ilegală, iar călătoriile sunt controlate de regim. Populației necăsătorite i se atribuie de către guvern și locuri de muncă fără ca aceștia să își poată alege liber meseria.⁴⁰³ În 2018, Indicele Global al Sclaviei a demonstrat că unul din 10 nord-coreeni trăiește

în condiții de sclavie, iar majoritatea populației este forțată să muncească de către stat.⁴⁰⁴ În lagăre, munca forțată este frecventă. Oficialii guvernamentali operează și rețele de trafic de persoane, femeile fiind cele mai vizate și sunt supuse sclaviei sexuale și căsătoriile forțate în special în China.⁴⁰⁵

Coreea de Nord are și un cod de vestimentar foarte strict. Blugii sunt interziși deoarece sunt un simbol atât al capitalismului cât și a multiculturalismului, fiind o consecință a globalizării culturale. De asemenea, hainele cu inscripții în limba engleză sau pantalonii evazați sunt interzise. Bărbații sunt și ei obligați să nu aibă părul mai lung de 4 centimetri.⁴⁰⁶

Cultul în jurul lui Kim Jong Un a început la scurt timp după moartea tatălui acestuia. Chiar înainte de a prelua puterea, ziarurile îl arătau pe Kim Jong Un cum își însoțea tatăl la turneele de îndrumare pentru a-și dezvolta abilitățile pentru a conduce statul în viitor. Presa nord-coreeană l-a felicitat pe Kim imediat după moartea tatălui său, iar la doar două zile după decesul tatălui său a fost publicat un articol prin care a fost subliniat rolul lui Kim Jong Un în finalizarea cauzei „revoluționare” Juche. Un alt articol îndemna poporul să se unească în jurul lui Kim Jong Un, descriindu-l drept „un simbol al victoriei și un lider excepțional”. O altă metodă de promovare a lui Kim Jong Un a fost aceea a prezentării lui în postura de „lider părintesc” care avea grijă de popor, precum și punerea accentului pe dragostea sa față de copii prin dăruirea de instrumente muzicale acestora. Prin vârsta fragedă a lui Kim, s-a încercat și construirea unei legături între acesta și tineretul nord-coreean fiind adesea promovate implicarea sa și realizările în colaborare cu organizațiile de tineret cum ar fi construirea anumitor facilități precum: parcuri acvatic, patinoare, cinematografe, stațiuni de schi. O altă direcție a propagandei a fost concentrată și asupra asemănării izbitoare între Kim Jong Un și bunicul său Kim Il Sung. Kim Jong Un a valorificat acest lucru prin purtarea unor ochelari similari, imitând stilul vestimentar și comportamentul bunicului său. Această asemănare dintre cei doi avea scopul de a reaprinde sentimentele de loialitate, dragoste și admirație pe care poporul le avea pentru primul

³⁹⁹ *Ibidem.*

⁴⁰⁰ *Ibidem.*

⁴⁰¹ *Ibidem.*

⁴⁰² *Ibidem.*

⁴⁰³ *Ibidem.*

⁴⁰⁴ Remco E. Breuker, *Setting the Background: Labour Conditions in the DPRK*, în *People for Profit North Korean Forced Labour on a Global Scale*, LeidenAsiaCentre, Leiden, 2018, p. 7.

⁴⁰⁵ North Korea, Freedom House, *art.cit.*

⁴⁰⁶ Dress Code, *North Korean Narratives*, <https://www.northkoreannarratives.org/illustrations/dresscode>, accesat 20.06.2025.

lider. Încă un lucru care a ajutat la imaginea lui Kim a fost deschiderea acestuia pe plan extern față de Donald Trump și Moon Jae-in.⁴⁰⁷

Concluzii: Coreea de Nord este unul dintre cele mai dure state, încălcând drepturile omului foarte des. Populația, mass-media, educația sunt controlate de către partid și lider. Armata este și aceasta folosită în alte scopuri adică în construcții deoarece aceștia nu sunt plătiți pentru munca lor. Cei care se opun regimului sunt trimiși în lagăre pentru a-i izola de societate și pentru a-și urma pedeapsa primită. Un astfel de regim în care toate aspectele din viața cetățenilor sunt controlate nu face decât să înrăutățească starea psihică a populației din cauza fricii induse, lipsei de exprimare liberă, precum și exprimarea identității printr-un anumit stil care este crucială pentru adolescenți și tineri deoarece aceea este perioada în care ei experimentează cu anumite stiluri în ceea ce privește vestimentația, felul în care arată de la coafură, la make-up și la accesorii, acest lucru fiind foarte important în formarea acestora și în înțelegerea preferințelor și gusturilor fiecăruia astfel încât să ajungă să se identifice și să se definească.

În acest capitol m-am concentrat pe a doua ipoteză și anume: Regimurile politice nedemocratice se mențin în timp prin cultivarea fricii și a loialității, folosind atât represiunea directă cât și propaganda pentru a suprima opoziția și a crea aparența consensului. Frica este unul dintre cei mai importanți factori pentru regimurile nedemocratice deoarece este mai ușor să o induci decât să te faci plăcut de toți și toți să gândească la fel cum o faci tu. Frica ne face să facem anumite lucruri pe care nu le-am face în mod normal și ne face și să fim mereu într-o stare de alertă, fără să mai reușim să judecăm dacă ceea ce facem este bine sau nu. Acest lucru ne face rău din punct de vedere psihic deoarece este exagerat de stresant să trăiești în permanență într-o stare de frică și de anxietate. Toate aceste aspecte care sunt controlate de către conducere nu fac decât să ofere cetățenilor o viață monotună și tristă în care aceștia sunt văzuți ca niște „roboți” care sunt toți la fel, care trebuie să asculte de cei la putere și să nu se opună acestora, care trebuie să ascundă de fapt cum sunt ei și cum se exprimă aceștia din punct de vedere ideologic, lingvistic, vestimentar.

⁴⁰⁷ Gabriela Bernal, *The Evolution of Kim Jong Un's Cult of Personality*, Peninsula Dispatch, 2024, <https://www.peninsuladispatch.com/p/the-evolution-of-kim-jong-uns-cult>, accesat 20.06.2025.

DIFERENȚE ȘI ASEMĂNĂRI DINTRE RUSIA ȘI COREEA DE NORD

Ambele țări au regimuri diferite prin care acestea reușesc să supraviețuiască. Rusia are un regim autoritar, un regim în care încă mai există o mică picătură de democrație, pe când Coreea de Nord care are un regim totalitar, se izolează, iar drepturile cetățenilor sunt adesea încălcate. Chiar dacă ambele se trag dintr-un trecut comunist, socialist, nu au aceleași aspirații și credințe în ceea ce privește conducerea statului. Rusia, a avut o evoluție și o continuă schimbare în ceea ce privește dualitatea dintre autoritarism și democrație. Odată cu venirea lui Gorbaciov la putere, acesta a încercat să introducă reforme mai democratice, care din păcate au eșuat din cauza necontinuității acestora. După Gorbaciov, Boris Elțin a ajuns la putere, care a reușit să se despartă de trecutul comunist și să adopte o poziție din ce în ce mai democratică. Acesta s-a bucurat de simpatia cetățenilor și de faptul că a fost ales democratic. El a reușit să propună o nouă Constituție care în cele din urmă a fost adoptată. A reușit să modernizeze instituțiile statului și separarea puterilor în stat. A introdus cât mai multe drepturi pentru cetățeni, aceștia având ocazia să trăiască mai democratic, dar în cele din urmă tot acest sacrificiu a fost în zadar deoarece a ajuns la putere Vladimir Putin, care a început să transforme Rusia într-un stat din ce în ce mai nedemocratic. În schimb, Coreea de Nord nu a trecut prin transformări atât de opuse deoarece aceasta a fost din totdeauna la fel de nedemocratică. Odată cu venirea lui Kim Il Sung la putere, acesta a introdus conceptul și ideologia „juche” care are la bază autosuficiența țării și izolaționarea acesteia. Odată introdus acest concept, el s-a perpetuat și păstrat de-a lungul timpului. După moartea lui Kim Il Sung, la putere a venit fiul său, Kim Jong Il, Coreea de Nord având un sistem de alegere a conducătorului ereditar, spre deosebire de Rusia în care sunt desfășurate alegeri democratice. Kim Jong Il a păstrat conceptul de „juche”, iar pe lângă acesta a mai introdus unul legat de puterea militară a statului și anume „armata pe primul loc”. Kim Jong Un, pe lângă aceste concepte și ideologii care s-au păstrat în timp, acesta s-a axat mult pe securitatea țării și anume constuirea de armament nuclear. Conceptul „suryongului” care se referă la puterea și măreția conducătorului, precum și „juche” care pune accent pe autosuficiența și izolaționarea statului, s-au perpetuat de când la conducere era Kim Il Sung, ceilalți conducători care au mai venit după acesta

ducând mai departe această moștenire și mod de gândire.

Chiar dacă în Rusia există alegeri democratice, acestea sunt controlate de către partidul dominant și anume Rusia Unită. Chiar dacă mai există și partide opozante, acestea nu reușesc să își exercite puterea. Coreea de Nord are un singur partid și anume Partidul Muncitorilor din Coreea de Nord, pluralismul politic fiind eliminat în totalitate. În Rusia, Constituția prevede în mod formal separarea puterilor în stat, dar în realitate liderul are o mare autoritate în ceea ce privește cele trei puteri și anume legislativă, executivă și judecătorească. Puterea legislativă este exercitată de Adunarea Federală care este formată din două camere și anume: Duma de Stat și Consiliul Federației. Duma de stat este aleasă de către cetățeni și aceasta acordă consimțământul pentru numirea Președintelui Guvernului de către Președintele statului. Consiliul Federației nu este ales ci format.⁴⁰⁸ Acesta autorizează folosirea forțelor armate ruse în afara țării, precum și starea de urgență sau legea marțială dacă sunt propuse de președinte. Puterea executivă este exercitată de către Guvern care este format din prim-ministrul, viceprim-miniștrii și miniștrii federali. Prim-ministrul este numit de președintele Federației Ruse și confirmat de Duma de Stat. Puterea judecătorească este formată din Curtea Supremă, care supraveghează activitatea tuturor celorlalte instanțe și servește drept instanță finală de apel și Curtea Constituțională care a fost înființată pentru examinarea legilor și tratatelor. Curtea Constituțională este compusă din 19 judecători, care sunt numiți de președinte și aprobați de Consiliul Federației. Chiar dacă se regăsește separarea puterilor, în practică partidul și liderul au cea mai mare putere. În Duma de Stat, una dintre camerele Parlamentului, aleasă de către cetățeni, în 2021, Rusia Unită a obținut în urma alegerilor 326 de locuri din 450 ceea ce îl face partidul majoritar, celelalte partide reușind cu greu să își facă vocea auzită.⁴⁰⁹ În Rusia, într-adevăr există alegeri democratice, dar de cele mai multe ori acestea sunt influențate de către partid. Tot în 2021, la alegerile Dumei de Stat, Rusia a restricționat sever dimensiunea și formatul Misiunii internaționale de observare a alegerilor a OSCE/ODIHR, ceea ce a dus la împiedicarea desfășurării acesteia. Și în perioada premergătoare alegerilor, au fost înregistrate reprimări accentuate ale politicienilor de opoziție, organizațiilor societății

⁴⁰⁸ Alexander Domrin, *art.cit.*

⁴⁰⁹ Russian Federation, *Inter-Parliamentary Union*, <https://data.ipu.org/parliament/RU/RU-LC01/election/RU-LC01-E20210919/>, accesat 23.06.2025.

civile și instituțiilor mass-media independente, jurnaliștilor.⁴¹⁰

În Coreea de Nord, puterea legislativă este exercitată de Adunarea Supremă a Poporului care este formată dintr-o singură cameră cu 687 de membri, aleși pe un mandat de cinci ani. Chiar dacă există alegeri acestea sunt pur formale deoarece pe buletinele de vot se găsește doar un singur candidat din fiecare regiune de vot. Puterea executivă și anume Guvernul, este format dintr-un Cabinet, premierul și vicepremierii sunt aleși de către Adunarea Supremă a Poporului. Puterea politică distinctă de cea a Adunării este deținută de către Partidul Muncitorilor Coreeni, a cărui cea mai înaltă autoritate este Congresul Partidului. Politbiroul este Biroul politic al partidului și conduce politica națională. De asemenea, judecătorii din cadrul Curții Centrale sunt aleși de către Adunarea Supremă a Poporului pe un mandat de trei ani. Practic, conducătorul, precum și unicul partid sunt cei care dețin puterea.

Din aceste puncte de vedere, Rusia și Coreea de Nord sunt cât de cât similare, chiar dacă în Rusia există alegeri democratice. În ambele țări, conducătorul, precum și partidul dețin puterea supremă.

Când vine vorba de viața cetățenilor Rusia este mult mai democratică față de Coreea de Nord. În Coreea de Nord sunt controlate inclusiv aspecte ce țin de înfățișarea cetățenilor. De asemenea, în Coreea de Nord cetățenii nu au voie să părăsească țara. Ambele țări recurg la mecanisme de represiune pentru a elimina opoziția prin otrăvirea adversarilor, omorârea acestora, transportarea lor în lagăre pentru a-i izola de populație. În Rusia, de asemenea protestele sunt controlate și de cele mai multe ori protestele împotriva liderului, partidului și orice ține de acestea sunt eliminate. Persoanele care au participat la protestele pașnice împotriva războiului ruso-ucrainean, precum și cele care au postat pe social media pe această temă au fost acuzate de „violență împotriva poliției”, „incitare la ură” sau chiar „trădare”, multe dintre acestea executând pedepse lungi cu închisoarea.⁴¹¹

În Coreea de Nord accesul la internet pentru populație este interzis, statul având controlul

⁴¹⁰ Russia: Declaration by the High Representative on behalf of the European Union on the State Duma, regional and local elections, *European Council*, 2021, <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2021/09/20/russia-declaration-by-the-high-representative-on-behalf-of-the-european-union-on-the-state-duma-regional-and-local-elections/>, accesat 23.06.2025.

⁴¹¹ Censorship of anti-war protest in Russia, *Amnesty International*, <https://www.amnesty.org/en/projects/anti-war-protest-in-russia/>, accesat 23.06.2025.

suprem în ceea ce privește telecomunicațiile.⁴¹² În schimb, în Rusia există internet și majoritatea populației are acces la el. În 2023, accesul la internet atât în zonele urbane cât și rurale în total a fost de 87,9%.⁴¹³

Chiar dacă cele două state au regimuri diferite, există foarte multe asemănări între acestea, în ambele regimuri fiind încălcate drepturile omului.

CONCLUZII

Prin această lucrare mi-am propus să analizez ambele regimuri nedemocratice și anume: Federația Rusă și Coreea de Nord, din perspectiva structurii instituționale, puterii liderilor, mecanismelor de menținere a puterii, practicile represive, eliminarea disidenților, cultului personalității. Am ales aceste țări deoarece ambele au regimuri nedemocratice, dar nu au regimuri la fel Rusia având un regim autoritar, iar Coreea de Nord unul totalitar.

Ambele regimuri reușesc să supraviețuiască datorită controlului asupra mass-mediei, armatei, instituțiilor cheie ale statului, precum și prin inducerea fricii dată de presiunile la care sunt supuși cei care sunt împotriva sistemului. În Rusia, Vladimir Putin a reușit să transforme un sistem formal democratic care avea și acesta defectele lui, într-un regim autoritar în care alegerile, pluralismul și tot ce este democratic să fie preluat în mâinile unui hegemon și anume partidul. În Coreea de Nord, Kim Jong Un urmărește linia dinastică a unui regim totalitar în care loialitatea față de conducător este infiltrată încă de la vârste cât mai fragede, orice contact cu exteriorul fiind interzis.

Deși cele două state au regimuri nedemocratice nu sunt chiar la fel. Rusia încă își mai menține forme democratice prin alegeri, pluralism politic și un cadru constituțional, chiar dacă sunt controlate, Coreea de Nord în schimb, elimină orice formă democratică, legitimitatea bazându-se pe ideologia de stat și succesiunea ereditară.

Am decis și să folosesc ca metodologie Studiile de Securitate pentru a analiza războiul ruso-ucrainean. Chiar dacă poate nu pare să aibă o atât de mare legătură cu acest studiu am considerat că este important fiindcă acest război

afectează statele democratice, având în vedere că acestea optează pentru pace și libertăți. Am considerat subiectul și unul actual de aceea mi-am dorit să îl integrez și analizez puțin. De asemenea, prin acest război am vrut să scot în evidență și puterea pe care o are liderul în ceea ce privește atribuțiile militare. Securitatea statelor în ziua de azi, este foarte fragilă având în vedere cum se îndreaptă lucrurile. Am ajuns într-un punct în care valorile democratice încep să fie puse din ce în ce mai mult la îndoială, iar mișcările de dreapta naționaliste încep să își facă din ce în ce mai mult prezența și să dezbine societățile. Acest război nu face decât să provoace daune atât materiale, cât și imateriale, să slăbească statele, nu doar statele care se află în conflict, cât și statele care oferă ajutoare Ucrainei pentru a se apăra. Acest conflict slăbește în special partea atacantă care a reușit să își distrugă relațiile cu Uniunea Europeană și alte țări democratice. Consider că, statele depind una de alta pentru ca să supraviețuiască deoarece trăim într-o lume globalizată și interconectată, ceea ce se petrece într-un punct al lumii afectând și celelalte puncte.

Pe lângă prezentarea instituțiilor și a liderilor, mi-am dorit să scot în evidență și impactul pe care aceste regimuri nedemocratice le au asupra societății civile și a libertăților fundamentale. În ambele țări, cetățenii trăiesc sub presiunea unei conduceri care le limitează accesul la informații, libertatea de exprimare și participarea la viața politică. Prin inducerea fricii din cauza măsurilor care sunt luate cum ar fi eliminarea opozițiilor, aceste regimuri reușesc să supraviețuiască și chiar să destabilizeze statele democratice în folosul lor.

De asemenea, și liderii sunt foarte importanți în aceste regimuri deoarece aceștia trebuie să fie pregătiți să conducă țara din toate aspectele având în vedere că au puterea supremă, trebuie totuși să câștige simpatia publicului prin carisma lor nu doar prin inducerea fricii fiindcă dacă nu reușesc să se facă plăcuți doar prin acest mod va apărea riscul ca opoziția să devină la un moment dat din ce în ce mai puternică încât să acapareze oamenii din sistem și cei de la conducere. Și cum este privit acel lider la nivel internațional prin mass-media este de asemenea important astfel încât să primească cât mai multă popularitate și chiar să strângă susținători din alte state.

Am reușit în capitolul doi, precum și în capitolul trei să demonstrez prima ipoteză și anume faptul că aceste regimuri nedemocratice supraviețuiesc datorită controlului și puterii pe care liderii le au în stat, de la mass-media până la instituții, reușind să se infiltreze și în multe aspecte

⁴¹² North Korea, the surveillance state, *Amnesty International UK*, 2025, <https://www.amnesty.org.uk/north-korea-surveillance-state-prison-camp-internet-phone-technology>, accesat 23.06.2025.

⁴¹³ Share of households with internet access in Russia in 2023, by area, *Statista*, 2025, <https://www.statista.com/statistics/1004225/household-internet-usage-by-area-russia/>, accesat 23.06.2025.

ale vieții cetățenilor pentru a-i îndoctrina și pentru a nu exista opozanți.

În capitolul patru am reușit să confirm a doua ipoteză și anume faptul că aceste regimuri încă mai există din cauza inducerii fricii, aparența consensului democratic în rândul cetățenilor. Atât puterea instituțională pe care liderii o dețin, cât și cea în ceea ce privește viața cetățenilor și interzicerea acestora de a avea acces la libertate de exprimare nu fac decât să încalce drepturile cetățenilor și să perpetueze aceste forme de guvernământ deoarece cetățenii sunt controlați, fiindu-le frică ca nu cumva să facă ceva greșit deoarece vor îndura consecințele. Moartea lui Alexei Navalnîi, precum și alte eliminări ale opozanților atât în Rusia, cât și în Coreea de Nord, nu fac decât să sperie populația și să nu își mai dorească să își exprime opiniile. La întrebări și obiective am încercat să răspund în capitolele doi, trei și patru prin comentariile pe care le-am introdus, precum și prin concluzii, și prin informația selectată care se regăsește în lucrare.

Ca și puncte slabe ale acestei lucrări pot fi: faptul că puteau fi folosite mai multe surse academice ca de exemplu cărți sau articole științifice, nu au fost studiate persoanele care fac parte din aceste instituții, ce legături sunt între ele și lider în special în Rusia care poate ar fi întărit ipotezele prin demascarea relațiilor ce există la nivelul instituțional, probabil și procesul electoral putea să fie studiat mai mult pentru ca acesta să fie înțeles mai bine deoarece Rusia este un stat federal, fiecare regiune având conducerea sa, precum și Coreea de Nord care și aceasta are regiuni doar că acolo este simplu deoarece este doar un singur candidat pe buletinul de vot. În Coreea de Nord poate trebuia să fie îndreptată atenția și pe anumite mărturii ale cetățenilor care povestesc cum e să trăiești acolo, ce se întâmplă exact și cum funcționează tot legat de represiune, cultul personalității, la fel și în cazul Rusiei. Tot în cazul Coreei de Nord puteau fi integrate informații mai actuale. De asemenea, puteau fi adăugate și anumite imagini pentru a arăta de exemplu postere de propagandă. Poate se mai putea folosi și o altă metodologie în studierea conflictului cum ar fi realismul care aparține teoriei relațiilor internaționale pentru a vedea poziția Rusiei față de Ucraina, dat fiind faptul că teoria realistă pune accent pe faptul că statele sunt actorii cei mai importanți, aceștia fiind raționali și dorind să acapareze puterea.

BIBLIOGRAFIE

CĂRȚI

1. Becker Jasper, *Rogue Regime: Kim Jong Il and the Looming Threat of North Korea*, Oxford University Press, New York, 2005, pp. 190-191.
2. Breuker E. Remco, *Setting the Background: Labour Conditions in the DPRK*, în *People for Profit North Korean Forced Labour on a Global Scale*, LeidenAsiaCentre, Leiden, 2018, p. 7.
3. Daniels V. Robert, *A Documentary History of Communism in Russia from Lenin to Gorbachev*, Hanover and London: University Press of New England, 1993, pp. 10 - 11.
4. Ellison J. Herbert, *Boris Yeltsin and Russia's Democratic Transformation*, University of Washington Press, Seattle & London, 2006, pp. 8-9.
5. Gause E. Ken, *North Korean House of cards - Leadership Dynamics Under Kim Jong-un*, Committee for Human Rights in North Korea, Washington DC, 2015, pp. 38 - 43.
6. Graeme Gill, *Stalinism*, 2nd ed. London: Macmillan Press; New York: St. Martin's Press, 1998, pp. 16-74.
7. Larres Klaus, *Dictators and Autocrats Securing Power across Global Politics*, Routledge, London, 2022, pp. 265- 276.
8. Lim Jae-Cheon, *Kim Jong Il's Leadership of North Korea*, Routledge Taylor&Francis Group, Abingdon, Oxon, 2009, pp. 58-62.
9. Luttwak N. Edward, *Strategia : logica războiului și a păcii*, traducere de Mihai Avram, Radu Carp, Mihai Murariu, Editura Universității de Vest Timișoara, Timișoara, 2020, pp. 141- 279.
10. Malici Akan, *When Leaders Learn and When They Don't - Mikhail Gorbachev and Kim Il Sung at the End of the Cold War*, State University of New York Press, Albany, 2008, p. 4.
11. McNabb E. David, *Vladimir Putin and Russia's Imperial Revival*, CRC Press Taylor & Francis Group, Boca Raton, 2016, pp. 178-179.
12. Sanger E. David, „U.S. Confronts Consequences of Underestimating North Korean Leader”, în *North Korea's Supreme Leaders : Kim Il-sung, Kim Jong-il and Kim Jong-un*, The New York Times, New York, 2019, pp 184-187.
13. Sang-Hun Choe, „Kim Jong-un Says He Wants Denuclearization in Trump's Current Term”, în *North Korea's Supreme Leaders : Kim Il-sung, Kim Jong-il and Kim Jong-un*, The New York Times, New York, 2019, pp. 208- 2011.
14. Sang-Hun Choe, „Kim Jong-un's Claim of North Korea Hydrogen Bomb Draws Skepticism”, în *North Korea's Supreme Leaders : Kim Il-sung, Kim Jong-il and Kim Jong-un*, The New York Times, New York, 2019, pp. 188-190.

15. Sang-Hun Choe, „Kim Jong-un’s Image Shift: From Nuclear Madman to Skillful Leader”, în *North Korea’s Supreme Leaders : Kim Il-sung, Kim Jong-il and Kim Jong-un*, The New York Times, New York, 2019, pp. 191– 195.
16. Sang-Hun Choe, „North Korean Leader Stresses Need for Strong Military”, în *North Korea’s Supreme Leaders : Kim Il-sung, Kim Jong-il and Kim Jong-un*, The New York Times, New York, 2019, p. 176-179.
17. Seth J. Michael, *North Korea: A History*, Lanham, MD: Rowman & Littlefield, 2010, pp. 1-2.
18. Tudor Daniel, Pearson James, Abrahamian Andray, *North Korea Confidential*, Tuttle Publishing, Rutland, Vermont, 2020, pp. 43-44.
19. „Sinsations-bare-chested-CIVIL-WAR-deadly-dictator.html”, accesat 20.06.2025.
20. Bernal Gabreila, *The Evolution of Kim Jong Un’s Cult of Personality*, Peninsula Dispatch, 2024, <https://www.peninsuladispatch.com/p/the-evolution-of-kim-jong-uns-cult>, accesat 20.06.2025.
21. Censorship of anti-war protest in Russia, *Amnesty International*, <https://www.amnesty.org/en/projects/anti-war-protest-in-russia/>, accesat 23.06.2025.
22. Changing relations between the superpowers Glasnost and Perestroika, *BBC*, <https://www.bbc.co.uk/bitesize/guides/z32g87h/revision/5>, accesat 01.06.2025.
23. Communism after Marx, *Britannica*, 2025, <https://www.britannica.com/topic/communism/Communism-after-Marx>, accesat 05.02.2025.
24. Domrin Alexander, *The Russian Federation*, International Association of Centers for Federal Studies, 2006, https://www.forumfed.org/libdocs/Global_Dialogue/Book_3/BK3-C08-ru-Domrin-en.pdf, accesat 23.06.2025.
25. Dress Code, *North Korean Narratives*, <https://www.northkoreannarratives.org/illustrations/dresscode>, accesat 20.06.2025.
26. Freedom in the world Russia, *Freedom House*, <https://freedomhouse.org/country/russia/freedom-world/2024>, accesat 13.06.2025.
27. Hawn Jeff, *How Yeltsin really paved the way for Putin*, Ridl, 2024, <https://ridl.io/how-yeltsin-really-paved-the-way-for-putin/>, accesat 01.06.2025.
28. Kang Ji-Min, Michael S, *Ask a North Korean: is religion allowed?*, TheGuardian, <https://www.theguardian.com/world/2014/jul/02/north-korea-is-religion-allowed>, accesat 28.05.2025.
29. Karl Marx Class Struggle: Unraveling the Inevitable Clash of Social Orders, *Testbook*, 2023, <https://testbook.com/ias-preparation/karl-marxs-class-struggle>, accesat 05.02.2025.
30. Key Events in Vladimir Putin’s Rise and Rule, *AP News*, 06.05.2024, <https://apnews.com/article/putin-russia-president-inauguration-timeline-413e4d-80b14c7b4113f1abe576e4a5c2>, accesat 12.03.2025.
31. Kim Jong Il, *Britannica*, 2025, <https://www.britannica.com/biography/Kim-Jong-Il>, accesat 05.06.2025.
32. Kim Jong-un: North Korea to focus on economy in 2022, *BBC*, 2022, <https://www.bbc.com/news/world-asia-59845636>, accesat 22.05.2025.
33. Kolesnikov Andrei, *Gorbachev’s Revolution*, 2022, <https://carnegieendowment.org/russia-eurasia/politika/2022/08/gorbachevs-revolution?lang=en>, accesat 01.06.2025.
34. Lee Min Chung, *The Hollowing Out of Kim Jong Un’s North Korea*, Carnegie Endowment for International Peace, Washington, 2024, <https://carnegieendowment.org/research/2024/04/the-hollowing-out-of-kim-jong-uns-north-korea?lang=en>, accesat 22.05.2025.

ARTICOLE

1. Burrett Tina, *Making Russia Great Again? Vladimir Putin’s Changing Sources of Legitimacy 2000–2024*, *Politics and Governance* 12, no. 9029, 2024, <https://www.cogitatiopress.com/politicsandgovernance/article/view/9029>, pp. 1-20.
2. Dawisha Karen, *Perestroika, Glasnost and Soviet Foreign Policy*, The Harriman Institute Forum, Volume 3, Number 1, New York, 1990, pp. 1-2.
3. Domrin Alexander, *The Russian Federation*, International Association of Centers for Federal Studies, 2006, https://www.forumfed.org/libdocs/Global_Dialogue/Book_3/BK3-C08-ru-Domrin-en.pdf, pp. 1-21.
4. Ranjan Anant, Gorbachev’s Policies of Glasnost and Perestroika in the Soviet Union, în *Education and Development*, APH Publishing Corporation, Volume X, Number – 1, New Delhi, 2021, pp. 38-41. <http://cenagaon.digitallibrary.co.in/bitstream/123456789/86/1/2021-Education%20and%20Development.pdf#page=49>.
5. Sakai Takashi, *North Korea’s Political System*, International Circumstances in the Asia-Pacific Series, Japan Digital Library, March 2016. https://www.jiia.or.jp/en/pdf/digital_library/korean_peninsula/160331_Takashi_Sakai.pdf, pp. 1-13.
6. Suh Choo-suk, North Korea’s “Military-First” Policy and Inter-Korean Relations, în *The Korean Journal of Defense Analysis*, Vol. XIV, No. 2., 2002, <https://scispace.com/pdf/north-korea-s-military-first-policy-and-inter-korean-20ujvys6w2.pdf>, pp. 167-185.
7. Tan Er-Win, Chung Yoo Hyun, North Korean Political Thinking as a Reflection of Regime Survival Strategy, în *International Journal of Korean Unification Studies*, Vol. 30, No. 2., 2021, pp. 191-228.

PAGINI WEB

1. Averre David, *The personality cult of Putin*, Daily Mail, 2024, <https://www.dailymail.co.uk/news/article-13191773/Personality-cult-Putin-Vladimir-assas->

17. Letkewicz Michael, *The Byungjin Line and What It Means for North Korea's Defense Policy*, *The International Affairs Review*, 2017, <https://www.iar-gwu.org/blog/2017/11/24/the-byungjin-line-and-what-it-means-for-north-koreas-defense-policy>, accesat 23.06.2025.
18. Lieven Dominic, Medvedkov L. Olga, Hosking Geoffrey Alan, et.al, *Russia*, Britannica, 2025, <https://www.britannica.com/place/Russia>, accesat 28.05.2025.
19. Lipman Maria, *Yeltsin the Revolutionary*, *The Washington Post*, 2007, <https://carnegieendowment.org/posts/2007/04/yeltsin-the-revolutionary?lang=en>, accesat 01.06.2025.
20. Marxism summary, *Britannica*, 2025, <https://www.britannica.com/summary/Marxism>, accesat 05.02.2025.
21. Moartea lui Alexei Navalnii, *Consiliul Uniunii Europene*, 2024, <https://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2024/03/22/death-of-alexei-navalny-eu-sanctions-33-individuals-and-two-entities-under-its-global-human-rights-sanctions-regime/>, accesat 14.06.2025.
22. New Economic Policy (NEP), *Alpha History*, <https://alphahistory.com/russianrevolution/new-economic-policy-nep/>, accesat la 06.02.2025.
23. North Korea Events of 2021, *Human Rights Watch*, <https://www.hrw.org/world-report/2022/country-chapters/north-korea>, accesat 28.05.2025.
24. North Korea, *Freedom House*, <https://freedomhouse.org/country/north-korea/freedom-world/2023>, accesat 14.06.2025.
25. North Korea, the surveillance state, *Amnesty International UK*, 2025, <https://www.amnesty.org.uk/north-korea-surveillance-state-prison-camp-internet-phone-technology>, accesat 23.06.2025.
26. Political System, *Russian Embassy in China*, 2025, https://beijing.mid.ru/en/countries/rossiya/politicheskaya_sistema/, accesat 08.04.2025.
27. Ray Michael, *Aleksey Navalny*, Britannica, 2025, <https://www.britannica.com/biography/Aleksey-Navalny>, accesat 14.06.2025.
28. Ray Michael, *Silencing critics and actions in the West*, Britannica, 2025, <https://www.britannica.com/biography/Vladimir-Putin/Silencing-critics-and-actions-in-the-West>, accesat 26.05.2025.
29. Russell Martin, *Constitutional change in Russia More Putin, or preparing for post-Putin?*, European Parliament, 2020, [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2020/651935/EPRS_BRI\(2020\)651935_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2020/651935/EPRS_BRI(2020)651935_EN.pdf), accesat 02.06.2025.
30. Russell Martin, *Russia: political parties in a 'managed democracy'*, European Parliamentary Research Service, 2014, [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2014/545703/EPRS_ATA\(2014\)545703_REV1_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2014/545703/EPRS_ATA(2014)545703_REV1_EN.pdf), accesat 11.06.2025.
31. Russia: Declaration by the High Representative on behalf of the European Union on the State Duma, regional and local elections, *European Council*, 2021, <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2021/09/20/russia-declaration-by-the-high-representative-on-behalf-of-the-european-union-on-the-state-duma-regional-and-local-elections/>, accesat 23.06.2025.
32. Russia: First Convictions Under LGBT 'Extremist' Ruling, *Human Rights Watch*, 2024, <https://www.hrw.org/news/2024/02/15/russia-first-convictions-under-lgbt-extremist-ruling>, accesat 14.06.2025.
33. Russian Federation, *Inter-Parliamentary Union*, <https://data.ipu.org/parliament/RU/RU-LC01/election/RU-LC01-E20210919/>, accesat 23.06.2025.
34. Share of households with internet access in Russia in 2023, by area, *Statista*, 2025, <https://www.statista.com/statistics/1004225/household-internet-usage-by-area-russia/>, accesat 23.06.2025.
35. State Structure, *Embassy of the Russian Federation to the Kingdom of Saudi Arabia*, <https://riyadh.mid.ru/en/russia/state-structure/>, accesat 23.06.2025.
36. Thompson Steve, Llewellyn Jennifer, Southey Jim, *North Korea under Kim Il-Sung*, Alpha History, 2024, <https://alphahistory.com/coldwar/north-korea/>, accesat 05.06.2025.
37. Troianovski Anton, Safronova Valeriya, *Russia Takes Censorship to New Extremes, Stifling War Coverage*, *The New York Times*, 2022, <https://www.nytimes.com/2022/03/04/world/europe/russia-censorship-media-crackdown.html>, accesat 14.06.2025.
38. When did the Russia-Ukraine War begin?, *Britannica*, <https://www.britannica.com/question/Why-did-Vladimir-Putin-invade-Ukraine-in-2022>, accesat 27.05.2025.
39. Yu Woo-ik, Lee Ha Jung, Lew Ick Young, et. al, *North Korea*, Britannica, 2025, <https://www.britannica.com/place/North-Korea>, accesat 11.06.2025.